Український тижневик
Ukrainian weekly

NOVA ГАЗЕТА

№10(465), Березень 8, 2018, Нью-Йорк

№10(465), March 8, 2018, New York

РЕЗОНАНС

ПУТІН ЛЯКАЄ ПЛАНЕТУ АПОКАЛІПСИСОМ

СТОР. 5

НАГОЛОСИ Й АКЦЕНТИ

«NEWБЕРКУТІВЦІ» ЛУПЦЮЮТЬ ТИХ, ХТО ЗА ПРАВДУ

СТОР. 3

ЕКСКЛЮЗИВНЕ ІНТЕРВ'Ю

МЕР ЛЬВОВА, ЯКИЙ МОЖЕ СТАТИ ПРЕЗИДЕНТОМ УКРАЇНИ

СТОР. 6-7

ДОВКОЛА СВІТУ

ФЛАМЕНКО - ТАНЕЦЬ, ЩО ЧИТАЄТЬСЯ НЕМОВ СОНЕТ

СТОР. 20-21

БОРІМОСЯ - ПОБОРЕМО!

СТОР. 18-19

90-Й «ОСКАР» У ЛОС-АНДЖЕЛЕСІ

СТОР. 14,15,23

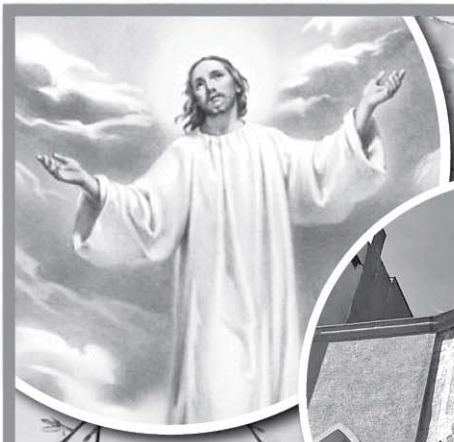

ХРИСТОС ВОСКРЕС! ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

Щиро поздоровляємо Вас і Вашу родину
з радісним святом Світлого Христового Воскресіння
і виголошуємо: ХРИСТОС ВОСКРЕС!

We convey to you and your Family our sincere greetings
for these Holy Days of the Resurrection of Our Lord and say:
CHRIST IS RISEN!

Very Rev. Vitalij Pavlykiwskyy, Pastor
Church Committee
Sisterhood of St. Mary
All Saints Church Choir

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА ВСІХ СВЯТИХ
ALL SAINTS UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH
206-208 EAST 11TH STREET, NEW YORK, NY 10003

РОЗКЛАД ВЕЛИКОПІСНИХ БОГОСЛУЖЕНЬ – 2018

ТРЕТЯ СЕДМИЦЯ ВЕЛИКОГО ПОСТУ

Субота, 10-го березня
10:00 ранку – Літургія
(Поминання померлих)
5:00 по полудні – Акафіст
(страстям Господнім)

Неділя, 11-го березня
10:00 ранку – Літургія
3:00 по полудні – Пасія

ЧЕТВЕРТА СЕДМИЦЯ ВЕЛИКОГО ПОСТУ

Субота, 17-го березня
10:00 ранку – Літургія
(Поминання померлих)
5:00 по полудні – Акафіст
(страстям Господнім)

Неділя, 18-го березня
10:00 ранку – Літургія
3:00 по полудню – Пасія

П'ЯТА СЕДМИЦЯ ВЕЛИКОГО ПОСТУ

Четвер, 22-го березня
6:00 по полудні – 40 Севастійських мучеників.
Великий покаяльний канон прп. Андрія Критського.
(Стояння Марії Египетської)

Субота, 24-го березня
10:00 ранку – Літургія
5:00 по полудню – Акафіст (Похвала Пресвятій Богородиці)

Неділя, 25-го березня
10:00 ранку – Літургія

ШОСТА СЕДМИЦЯ ВЕЛИКОГО ПОСТУ

Субота, 31-го березня
10:00 ранку – Літургія
5:00 по полудні – Маслосвяття

Неділя, 1-го квітня
10:00 ранку – Літургія
12:00, у полудень, –
Освячення верби

СТРАСНИЙ ТИЖДЕНЬ

Великий Четвер, 5-го квітня
6:00 по полудні – Спомин Тайної Вечері
(Читання 12 Євангелій)

Велика П'ятниця, 6-го квітня
2:00 по полудні – Спомин святих Спасительних
страстей Господа нашого Ісуса Христа.
Вечірня з виносом Плащаниці

Велика Субота, 7-го квітня
10:00 ранку: БЛАГОВІЩЕННЯ – Літургія
до 5-ї години по полудні – Освячення пасок
11:00 вечора – Опівнічна із заносом Плащаниці

ПАСХАЛЬНІ БОГОСЛУЖЕННЯ

Неділя, 8-го квітня
12:00, опівночі, –
СВІТЛЕ ХРИСТОВЕ ВОСКРЕСІННЯ,

ПАСХА, ВЕЛИКДЕНЬ
Пасхальна утреня й Божественна літургія.
Освячення пасок
10:00 ранку – Пасхальна Обітниця.
Освячення пасок

Світлий понеділок, 9-го квітня
10:00 ранку – Літургія.
Освячення води

NOVAгазета

пропонує привітати на шпальтах нашого тижневика своїх рідних, близьких, колег, приятелів та всю українську громаду зі світлим святом ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО, а парафіям – розмістити розклади Великодніх Богослужень. Розклади Богослужень буде видрукувано напередодні свята, а привітання – в спеціальних Великодніх випусках «Нової газети». Цього року Великдень за григоріанським календарем святкуватимемо 1 квітня, а за юліанським – 8 квітня 2018 р. Дизайн-оформлення привітань – безкоштовно. Термін подачі розкладів Богослужень – до 20 березня, а привітань – до 27 березня 2018 р. «НОВА газета» виходить у світ щочетверга

Телефон: (917) 324-0359; Електронна адреса: vlabunsky2002@yahoo.com

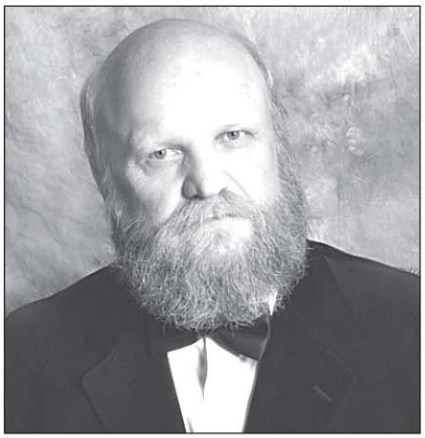

65 рядків від редактора

Доброго дня, шановні читачі!

8 березня постколоніальна Україна знову, вже вкотре, святкує Міжнародний день жінок. Не усвідомлюючи, мабуть, що цим самим вона повністю нівелює будь-які зусилля, спрямовані на декомунізацію України. Позаяк 8 Березня – це свято комуністичного СРСР, рудимент нашого страхітливого минулого, коли знищувалася наша мова, віра, нація. Саме з допомогою ось таких свят комуністичні бонзи замилювали очі українському народові, стверджуючи, що поневолені жінки всього світу цього дня виходять на демонстрації протесту, мріючи колись побудувати в себе такий самий справедливий лад, який побудував «великий радянський народ». І ось тепер це наскрізь заполітизоване ідеологами Кремля свято Клари Цеткін (у дівоцтві Айснер) та Розалії Люксембург (в дівоцтві Люксенбург) в Україні відзначають як національне.

Противники твердження, що це свято тоталітарного СРСР, переконують усіх, що немає нічого «політизованого» в тому, щоб поздоровити 8 березня жінок з весною й побажати їм краси, здоров'я й гарного настрою. Справді, немає. Але чому ми повинні наслідувати приклад одержимих комуністичною ідеологією Клари Цеткін та Рози Люксембург? Хіба не краще оголосити вихідним днем День матері?

У вихованні велика роль відводиться матері, яка боролася за духовне збереження своїх дітей, щоб вони пам'ятали свою національну спадщину й походження.

В Україні жінка споконвіку асоціювалася з берегинею сім'ї. Величезну роль у вихованні дітей відіграє перша, найрідніша у світі людина - матір. Саме від неї залежить виховання дитини й саме мати прищеплює любов до рідної землі.

День Матері відзначають у травні, який вважається місяцем Пречистої Діви Марії. До Матері Божої звертаються християни, просячи заступництва та допомоги. В травні, коли природа-мати наряджає свою доню-землю в пишні шати весняних квітів і благословляє в дорогу життя, праці та радості, люди висловлюють подяку материнській самопожертві й відзначають День Матері.

Богородиця посідає чільне місце в релігійній свідомості українців. Це пов'язане з ментальністю та суспільним ладом. Ще здавна князі благали її про заступництво, віддавали честь і хвалу Діві Марії за милість і благословення. Богородиця стала опікункою лицарів українського духу - козацтва. Ось на таких речах слід виховувати наше підростаюче покоління, а не на комуністичному 8 Березня.

Поздоровити ж зі святом кохану дівчину чи дружину можна на День Святого Валентина, коли весь світ це робить з нагоди Дня закоханих.

Немає сумнівів, що жінки повинні й далі відстоювати свої права. Але хіба це можна робити лише з допомогою дня, проголошеного комуністкою Кларою Цеткін, прах якої поховано на Красній площі в Москві? Вся ця комуністична мішура вже давно знаходиться на звалищі історії. А в Україні й досі вважають 8 Березня загальнонаціональним святом. То, може, тоді оголосити загальнонаціональними й 1 Травня, й 7 Листопада, й День сталінської Конституції? Хіба треба мати багато знань і розуму, щоб зрозуміти, що 8 Березня стоїть в одному ряду з цими комуністичними святками.

Ми ніколи не виберемося з комуністичного багна, якщо з одного боку, перейменуватимемо всі ці Кіровогради, а з другого, оголошуватимемо комуністичні свята загальнонаціональними в посткомуністичній і постколоніальній Україні. Це тільки на перший погляд здається, що 8 Березня ніяк не впливає на наше життя. Впливає й дуже сильно.

З повагою до вас,
Валентин Лабунський –
головний редактор «Нової газети»

НАГОЛОСИ Й АКЦЕНТИ

У суботу, 3 березня, націковані владою так звані правоохоронці (хоч насправді вони захищали не право людей, а потреби озвірілої від безкарності влади) ліквідували наметове містечко під Верховною Радою. Петро Порошенко, з благословення якого й відбулася ця зухвала акція, назвав бандитські дії цих необеркутівців «законними й справедливими». Хоч так назвати справжній розбій й тортури над людьми міг не гарант прав і свобод громадян, а дуже цинічна особа. Позаяк на мирних протестувальників, серед яких було багато учасників боїв у зоні АТО, які реалізовували своє конституційне право на мирний протест, напали озброєні бандити й почали їх по-звірячому бити. Трощили людям голови, хапали за волосся й тягнули волоком, б'ючи при цьому кийками й ногами, а потому ще й задля задоволення своїх садистських схильностей змушували ставати на коліна. Лилася кров, чулися крики й стогін, торжествувала «демократія» по-порошенківськи.

Лутковська закликала генерального прокурора провести швидке та ефективне розслідування подій 3 березня. Із закликом розслідувати перешкоджання діяльності журналістів, а також завдання їм тілесних ушкоджень правоохоронцями також виступили в Інституті масової інформації.

Розгін наметового містечка під Верховною Радою був настільки брутальним, що на нього змушені були відреагувати навіть правоохоронці. Ввечері 3 березня у прес-службі прокуратури Києва заявили про реєстрацію кримінального провадження щодо перевищення службових повноважень поліцейськими під час ранкових подій 3 березня біля Верховної Ради. Також у прес-службі зазначили про відкриття кримінального провадження за фактом умисного перешкоджання поліцейським діяльності журналіста радіо «Свобода».

Сумнівів у порушенні порошенківсько-аваковськими «орлами» прав людини під час ліквідації наметового містечка немає. За словами експерта з реформи правоохоронної системи Реанімаційного пакету реформ Олександра Банчука, передусім було порушено право людей на мирні зібрання, адже поліція діяла на підставі рішення суду, що дозволяло обшук на території табору, а в підсумку було знищено все наметове містечко разом з майном його мешканців, які були затримані як «свідки». Про сумнівність такої підстави для демонтажу містечка та затримання його захисників каже й голова правління Української Гельсінської спілки з прав людини Євген Захаров.

Експерти також звертають увагу на велику кількість затриманих з ушкодженнями голови, хоча українське законодавство прямо забороняє правоохоронцям завдавати ударів по цій частині тіла. «Це чітко свідчить про те, що з боку правоохоронців були порушені правила використання спецзасобів», - каже Банчук. За його словами, дії поліції в цій ситуації є «тривожним дзвінком», адже якщо відповідальних за ці порушення не буде покарано, це дасть правоохоронцям упевненість у тому, що вони й надалі зможуть не зважати на права людини під час розгонів акцій протесту.

Відома міжнародна правозахисна організація Amnesty international вимагає ефективного розслідування надмірного й невибіркового застосування сили представниками Нацполіції і Нацгвардії до мирних протестувальників і журналістів під час сутичок під Верховною Радою 3 березня. Відповідну заяву організація оприлюднила 5 березня на своєму сайті.

«Будь-яке застосування сили проти мирних демонстрантів і журналістів, а також непропорційне застосування сили проти озброєних демонстрантів неприпустиме. У разі необхідності застосування сили, співробітники правоохоронних органів повинні діяти в чіткій відповідності до закону та міжнародних зобов'язань України в сфері прав людини. Зокрема, не застосовувати силу довільно та невибірково, та загалом обмежити застосування сили до необхідного мінімуму. Закон України забороняє працівникам поліції завдавати удари кийками по голові, шиї, ключичній ділянці, статевих органах, попереку й у живіт», – наголошують правозахисники, зауваживши, що офіс омбудсмена повідомляв про щонайменше 19 осіб з травмами голови внаслідок дій поліції.

3 березня в результаті розпилення поліцейським газу з балончика постраждав журналіст радіо «Свобода» Сергій Нужненко, який виконував свої професійні обов'язки під Верховною Радою в час, коли поліція неподалік проводила «слідчі дії» в наметовому містечку. Журналіст розповів, що в момент нападу знімав на відео ранкові події під парламентом в центрі Києва. При ньому було посвідчення журналіста, яке він тримав перед собою. Камеру було спрямовано в бік наметів активістів. За словами журналіста, працівник поліції підійшов до нього зі спини й розпилив уміст балончика йому прямо в обличчя. Після інциденту журналісту знадобилася медична допомога.

Події під Верховною Радою 3 березня засвідчили, що бариги у високих кабінетах мають намір стояти до кінця й нікому не віддавати захопленої на крові героїв Небесної сотні влади. Але Янукович також думав, що владу нікому й ніколи не віддасть. Поки на головний Майдан країни не висипали сотні тисяч обурених українців і їхній клич «Досить! Нацарювався!» почула вся Україна й усе світове українство.

Тарас Гнип
Спеціально для «Нової газети»

ЯК НЕОЯНУКОВИЧ НАЦЬКУВАВ НА ЛЮДЕЙ НЕОБЕРКУТІВЦІВ

Ліквідація наметового містечка під Верховною Радою викликала нищівну критику не лише з боку учасників та прихильників протесту, але й серед опозиційних політиків, низки правозахисників та представників журналістської спільноти. Для одного з ініціаторів протестної акції, колишнього грузинського президента Міхеїла Саакашвілі дії правоохоронців були провокацією. За словами політика, знайдені на місці гранати були підкинуті «в кращих ментівських традиціях». А в Русі нових сил заявили, що суботні події були «остаточним знищенням права на громадянську позицію та будь-яку протестну діяльність».

Згодом разом з Рухом нових сил спільну заяву оприлюднили й інші політичні сили - «Громадянська позиція» Анатолія Гриценка, «Європейська партія України», «Народний контроль», «Громадянський рух «Хвиля» та «Політична сила «Альтернатива», а також «Батьківщина» Юлії Тимошенко. В документі дії правоохоронців називаються «злочином», а планом влади, на думку підписантів заяви, є показати, «що будь-який мирний протест буде придушено».

Дії правоохоронців викликали обурення не лише в політичних опонентів чинної влади. У понеділок, 5 березня, з відкритим зверненням у зв'язку із суботніми подіями виступила уповноважена Верховної Ради з прав людини Валерія Лутковська. У заяві, опублікованій на сайті уповноваженої, зазначається, що «в діях правоохоронців вбачається низка грубих порушень прав людини, гарантованих Конституцією України».

Головні претензії Лутковської були пов'язані з чотирма пунктами. Передусім, із порушенням права на мирні зібрання, адже ухвала суду не передбачала припинення протестної акції, «яка тривалий час зберігала характер мирної». Також Лутковська звернула увагу на перешкоджання роботі журналістів, поводження правоохоронців, що принижує людську гідність, включно з побиттям протестувальників, та безпідставне затримання великої кількості осіб на тривалий час.

«Орли» Порошенка й Авакова ставлять на коліна протестувальників, серед яких було багато й воїнів АТО

МІЖНАРОДНА ПАНОРАМА

УРЯД АНҐЕЛИ МЕРКЕЛЬ НАРЕШТІ ПОЧНЕ ПРАЦЮВАТИ

У понеділок, 5 березня, кур'єр з адміністрації президента Німеччини доставив голові Бундестагу лист глави держави. Франк-Вальтер Штайнмаєр офіційно запропонував кандидатуру Анґели Меркель на посаду канцлера Німеччини. До Анґели Меркель стати канцлером чотири рази поспіль вдавалося лише двом її попередникам – Конраду Аденауеру та Гельмуту Колю.

Главу німецького уряду за пропозицією президента обирає Бундестаг. Голосування відбудеться 14 березня. У той же день А.Меркель та членів її нового кабінету міністрів буде приведено до присяги, і уряд Німеччини нарешті почне працювати – майже через шість місяців після парламентських виборів, що відбулися ще 24 вересня минулого року.

Формування уряду тривало так довго тому, що Анґела Меркель ніяк не могла знайти партнерів, які забезпечили б їй стабільну парламентську більшість. Спочатку невдачею закінчилися коаліційні переговори з лібералами та «зеленими». Потім довелося чекати

Анґела Меркель з лідерами ХСС й СДПН – партій, які сформували «велику коаліцію»

закінчення внутрішньопартійного референдуму Соціал-демократичної партії Німеччини (СДПН), на якому її рядові члени вирішували, чи варто відновлювати урядову коаліцію з консерваторами на основі виробленої коаліційної угоди. Підсумки цього поштового опитування було оголошено тільки 4 березня. Дві третини висловилися «за».

Новий уряд хоч і матиме в Бундестазі 19-го скликання впевнену більшість (399 із 709 депутатських місць), але вже не настільки домінуючу, як у попередні чотири роки.

Утім, позитивний вотум соціал-демократів був для Меркель важливим і тепер вважається її перемогою. Не факт, до речі, що четвертий уряд А.Меркель протримається до чергових виборів восени 2021 року. В середині терміну, тобто вже наступного року, партнери по коаліції мають намір підбити проміжні підсумки, що може обернутися розвалом коаліції й достроковими виборами.

ВУХА ПУТІНА В СПРАВІ ПРО ОТРУЄННЯ ШПИГУНА-РОЗВІДНИКА

Офіційний Лондон пригрозив Росії жорсткими діями, якщо підтвердяться підозри про причетність Москви до отруєння колишнього полковника Головного розвідувального управління (ГРУ) 66-річного Сергія Скрипаля та його 33-літньої доньки Юлії. Їх знайшли 4 березня непритомними на вулиці міста Солсбері, що на півдні Англії.

За попередніми даними, їх отруїли невідомою нервово-паралітичною речовиною. Слідство лише почалося, але британська влада вже відкрито порівнює цей інцидент з отруєнням радіоактивним полонієм у 2006 році також колишнього працівника російських спецслужб Олександра Литвиненка.

«Якщо підозри, які є в обох палат британського парламенту, підтвердяться, то я хочу запевнити, що британський уряд вдасться до жорстких дій у відповідь», – заявив міністр закордонних справ Великої Британії Борис Джонсон.

Сергія Скрипаля Путін дістав і у Великій Британії

Екс-полковника Сергія Скрипаля було заарештовано Федеральною службою безпеки (ФСБ) Росії в грудні 2004 року. В перебігу слідства з'ясувалося, що під час служби в армії в 1995 році його було завербовано британською розвідкою MI-6, якій він передавав дані, що становлять державну таємницю. Суд засудив С.Скрипаля до 13 років ув'язнення, але в червні 2010 року Росія й США провели обмін заарештованими розвідниками-шпигунами. Згідно з домовленістю, 10 заарештованих у США російських шпигунів (серед них була й путінська «красуня» Анна Чапман) обміняли на 4 громадян Росії, яких було завербовано ЦРУ та MI-6, розкрито й засуджено до тривалих термінів ув'язнення в колоніях суворого режиму. Серед них був і Сергій Скрипаль, який після обміну оселився у Великій Британії.

ІТАЛІЯ: СИЛЬВІО БЕРЛУСКОНІ ПОВЕРТАЄТЬСЯ

Парламентські вибори в Італії не призвели до однозначної урядової більшості і, таким чином, дали тривожний сигнал. 60 відсотків італійських виборців проголосували в неділю, 4 березня, за популістські партії – або за лівих з «Руху п'яти зірок», або за правих зі списку чотирьох популістських партій, зокрема, за неофашистів.

81-літній Сильвіо Берлусконі знову рветься до влади

Політичний привид – екс-прем'єр-міністр, відданий друг Путіна Сильвіо Берлусконі, який воскрес й у 81 рік позиціонує себе як носія надії, отримав понад 13 відсотків, хоча він, як ніхто інший, є представником старої системи. А євроскептик Маттео Сальвіні навіть трохи випередив Берлусконі. І це вже не кажучи про «Братів Італії», які також входять до правого популістського блоку. На іншому боці – протестна платформа «Рух п'яти зірок». Їхні лідери обіцяли італійцям манну небесну, бажаючи витрачати гроші, яких у країні просто нема. Для них Європа є цапом відбувайлом і має більше сплачувати Італії.

Італійці хочуть щось нове, щось інше. Багато хто вважає, що влада є абсолютно некомпетентною та заржавілою. Це розплата для лівого блоку під керівництвом нині правлячих соціал-демократів. Вони розділилися до виборів і, як і в Німеччині, перебувають у стабільному падінні. Маттео Ренці, колишнього прем'єр-міністра, який подавав надії, повністю списано з рахунків. Реформи в Італії не просуваються, економіка зростає надто повільно, кількість безробітних занадто велика, проблему з високою чисельністю шукачів притулку не вирішено. Держапарат проїдає забагато грошей. Судова система повільна й неефективна. Заборгованість країни надмірна.

Тепер починається найскладніше – формування правлячої коаліції. Італія не може довго чекати закінчення цього процесу, а тому можливі найнесподіваніші союзи.

НАЙБАГАТШІ НА ПЛАНЕТІ

Журнал Forbes опублікував щорічний рейтинг мільярдерів з усього світу. Найбагатшою особою світу визнано засновника та керівника компанії Amazon.com Джефрі Безоса. Його статки зросли до 112 мільярдів доларів. Багатство засновника Microsoft Білла Ґейтса оцінюється в 90 мільярдів доларів. Американський інвестор Воррен Баффет зі статками 84 мільярда доларів став третім.

Усього до 32-го щорічного рейтингу світових мільярдерів увійшло 2208 осіб з усього світу. І це рекордний показник. Найбагатша людина в Європі – француз Бернар Арно, керівник компанії LVMH, що виробляє предмети розкоші. Його багатство оцінюють у 72 мільярди доларів. Також до першої десятки увійшли засновник Facebook Марк Цукерберг зі статками 71 млрд. доларів, іспанець Амансіо Ортега – засновник групи Inditex, що володіє мережею крамниць Zara – з 70 млрд. доларів, мексиканський бізнесмен у сфері телекомунікацій Карлос Слім з 67 млрд. доларів, власники американської компанії Koch Industries Чарльз та Дейвид Кохи – їхні статки сягають 60 млрд. доларів в кожного, співзасновник корпорації Oracle Ларрі Елісон з 58,5 млрд. доларів.

Багаті за рік, що минув, стали ще багатшими

До рейтингу ввійшли й сім бізнесменів з України. Це Рінат Ахметов (5,5 млрд. доларів), Костянтин Жеваго (1,6 млрд.), Юрій Косюк (1,5 млрд.), Віктор Пінчук (1,4 млрд.), Геннадій Боголюбов, Ігор Коломойський та Вадим Новинський (статки кожного оцінюються сумою більше 1 млрд. доларів).

За повідомленнями зарубіжних ЗМІ підготував
Хома Мусієнко
Фото Reuters

РЕЗОНАНС

ПУТІН ЛЯКАЄ ПЛАНЕТУ АПОКАЛІПСИСОМ

Володимір Путін знову зібрався в президенти. Вчетверте. І, мабуть, він не віддасть нікому цього крісла, аж поки не розкриються перед ним ворота пекла, аби прийняти його грішну душу. А поки що він вигадує нові й нові «здобутки», аби вже вкотре обдурити наївний російський народ і знову стати президентом. Цього разу він раптом оголосив, що Росія вже має на озброєнні суперзброю XXII століття, а тому світ навіть подумати не сміє, аби впроваджувати проти путінської імперії якісь санкції й таким чином, як висловився Путін, «розхитувати човен під назвою «Планета Земля».

Фактично Путін, брязкаючи зброєю (насамперед ядерною), лякає планету апокаліпсисом.

Він стверджує, що Російська Федерація створила новітню зброю, зокрема крилату ракету з надпотужною ядерною установкою, невразливу для ПРО і ППО, підводний безпілотник і новітню лазерну зброю. Про це він заявив 1 березня в посланні Федеральним зборам.

Кремлівський диктатор заявив, що США «повним ходом розгортають свої системи ПРО». «А що ж зробили ми? Чим відповіла на цей виклик Росія? Ось чим. Всі ці роки після одностороннього виходу США з договору про ПРО ми напружено працювали над перспективною технікою та озброєнням. Це дозволило нам зробити стрімкий, великий крок у створенні зразків нової стратегічної зброї», – сказав Путін і зазначив, що основу російських «сил ядерного стримування» становлять ракети стратегічного призначення, що летять по балістичній траєкторії. «Ми почали розробку нового покоління ракет. На даний час почали активну фазу випробувань нового комплексу з важкою міжконтинентальною ракетою. Ми назвали його «Сармат», він прийде на зміну комплексу «Воєвода». Можливості ракети «Сармат» значно вищі. При вазі понад 200 тонн вона має коротку активну ділянку польоту, що ускладнює її перехоплення засобами ПРО», – розповів Путін.

«Сармат» буде оснащено широким спектром ядерних боєприпасів великої потужності, в тому числі гіперзвукових, і найсучаснішими системами подолання ПРО», – додав він.

Путін продемонстрував відео, на якому показано роботу новітньої енергетичної установки для російської зброї. «Під час польоту енергоустановка вийшла на задану потужність, забезпечила необхідний рівень тяги. Проведений пуск ракети й комплекс наземних випробувань дозволяють перейти до створення принципово нового типу озброєння – стратегічного комплексу ядерної зброї з ракетою, оснащеною ядерною енергетичною установкою», – підкреслив він.

Путін повідомив, що в Росії розроблено також безпілотні апарати, які перевищують за швидкістю підводні човни й торпеди. «Можу сказати, що в Росії розроблено безпілотні підводні апарати, здатні рухатися на дуже великій глибині й на міжконтинентальну дальність зі швидкістю, що кратно перевищує швидкість підводних човнів, торпед і всіх видів навіть найшвидших надводних кораблів – це просто фантастика», – сказав Путін.

«Ми неодноразово говорили нашим американським і європейським партнерам-членам НАТО, що вживатимемо необхідних заходів для нейтралізації загроз, які виникають для нас у зв'язку з розгортанням глобальної ПРО США», – повідомив Путін і розповів про надзвукову зброю, яка «дуже важлива», «ідеальна» і практично невразлива, і яку хочуть собі всі західні країни. «У Росії така зброя є», – сказав Путін і зазначив, що її випробування завершене.

Він продемонстрував відео про новий авіаційний ракетний комплекс «Кинджал», а справжнім проривом назвав зброю з планеруючим крилатим блоком.

Говорячи про гіперзвукову зброю Росії, Путін зазначив, що вона буде як метеорит – зможе маневрувати в щільних шарах атмосфери й буде практично невразливою. Він також додав, що з минулого року у війська вже надходять «бойові лазерні комплекси».

«Наявність таких бойових комплексів кратно – саме кратно – розширює можливості Росії в забезпеченні своєї безпеки», – сказав Путін і додав, що новітні системи озброєнь вироблятимуться серійно. Усі вони буцімто вже є в розпорядженні російських збройних сил.

Утім, майже всі описані й показані Путіним на слайдах та відео системи озброєнь сягають корінням часів СРСР, коли Москва шукала відповідь на «стратегічну оборонну ініціативу» (СОІ) Рональда Рейґана. Всі вони давно й добре відомі в країнах НАТО й проти всіх них альянс має засоби протидії. Так що хвалько Путін розповідає байки, що ракета, оснащена ядерною енергетичною установкою, це буцімто новітня зброя.

Вся інша «новітня» російська зброя по-путінськи, в тому числі й бойові лазери, – це вкрадені в країн НАТО військово-технічні розробки, яким до оригіналів дуже далеко. Й, окрім того, після вихвалянь Путіна НАТО тепер не сидітиме, склавши руки.

Путін лякає світ, брязкаючи зброєю й сподіваючись з допомогою цих «страшилок» всидіти на троні кремлівського правителя

Альянс вже вдається до заходів у відповідь. Зокрема, із заявою виступив у понеділок, 5 березня, під час свого візиту до Іраку генеральний секретар НАТО Єнс Столтенберг.

«Звісно, ми занепокоєні, – зазначив він. – Оскільки НАТО не хоче нової «холодної» війни. Ми не прагнемо нової гонки озброєнь».

Генсек НАТО при цьому зауважив, що заява Путіна пролунала за кілька тижнів до президентських виборів у Росії й узгоджується із загальною лінією поведінки Москви.

«Така модель поведінки, яку ми спостерігаємо вже кілька років, є однією з причин того, що НАТО адаптується та проводить наймасштабніше посилення нашої колективної оборони за період після «холодної» війни», – підкреслив Столтенберг, наголосивши: «Ми не даємо Росії дзеркальну відповідь на її дії – ракетами на ракети, озброєнням на озброєння, але ми реагуємо, оскільки бачимо, що вона поводить себе дедалі агресивніше».

Глава Північноатлантичного альянсу вкотре закликав Росію виконувати Договір про ліквідацію ракет середньої та малої дальності (РСМД), яке Путін порушив своєю заявою про розробку новітніх видів озброєнь.

Виступ В.Путіна перед Федеральними зборами мав неабиякий резонанс у світі. Міністр оборони США Джеймс Меттіс заявив, що Путін помиляється, стверджуючи що в країн НАТО немає систем протиракетної оборони, які могли б перепинити шлях новітнім путінським ракетам. Окрім того, він сказав, що Пентагон давно знає про ці розробки й давно працює над тим, аби довести їхню ефективність в умовах сучасної війни до нуля.

Якщо господар Кремля своєю палкою розповіддю про новітню та «неуразливу» наступальну російську зброю хотів налякати чи вразити когось у Брюсселі, то йому навряд чи це вдалося. Там його промову також розцінюють, радше, як піар-хід для внутрішньої аудиторії перед президентськими виборами в Росії.

Утім, у НАТО слова Путіна сприйняли як такі, що містять погрози. «Російські заяви, які погрожують зробити мішенню держави-члени НАТО, неприйнятні та контрпродуктивні», – наголосила речниця альянсу Оана Лунгеску. За її словами, в НАТО неодноразово вказували на те, що «протиракетну оборону альянсу не розроблено й не спрямовано проти Росії». Її призначення – захист від балістичних ракет з-за меж євроатлантичного простору.

«Ми не хочемо нової «холодної» війни або нової гонки озброєнь. Усі держави-члени НАТО підтримують угоди про контроль над озброєнням», – зазначила Лунгеску. За її словами, у «відповідь на агресивні дії Росії в Україні та розбудову військової присутності від Баренцевого моря до Середземномор'я», НАТО й далі дотримуватиметься свого двоїстого підходу: «потужне стримування та оборона в поєднанні зі змістовним діалогом».

Промову Путіна прокоментували також євродепутати, які входять до підкомітету Європарламенту з питань безпеки й оборони. Лайма Люсія Андрікієне з Європейської народної партії вважає послання Путіна Федеральним зборам РФ спрямованим на внутрішню аудиторію. «Це промова в стилі «вишенька на торті» перед президентськими виборами 18 березня, – сказала євродепутатка від Литви. – Насправді його промова про ці всі нові російські збройні технології була чистою пропагандою. Путін намагався грати м'язами перед Заходом та справити враження на свою внутрішню аудиторію».

З нею погоджується і її колега Тунне Келам з Естонії (Європейська народна партія): «Це було звернення до російського народу за кілька днів до президентських виборів. Це психологічне послання, в першу чергу, росіянам, а також західним партнерам».

Келам звертає увагу на умови, за яких Москва готова застосовувати ядерну зброю: не лише у відповідь на атомну атаку, але й на застосування іншої зброї масового ураження. «А також, і це найсерйозніше, у відповідь на агресію із застосуванням звичайної зброї, яка загрожує самому існуванню держави. Тобто, Путін залишає за собою право використовувати ядерну зброю на свій розсуд», – сказав євродепутат. Він наводить такий приклад: якщо НАТО відреагує на російський напад, застосувавши звичайну зброю, «тоді Путін може вирішити, що ця атака ставить під загрозу саме існування російської держави, і зможе використати ядерну зброю».

На думку Келама, це послання було не лише пропагандистським, але й спробою приховати свої промахи, адже РФ не вдалося модернізувати свою економіку, вона досі живе за рахунок експорту нафти та газу. «Нині, після 18 років владарювання, у Путіна не може бути жодних виправдань... Путін каже, що головна загроза та ворог – це відставання Росії, а не питання того, що хтось може захопити чи розорити російську землю», – сказав євродепутат. Виходячи з цих слів російського президента, Келам робить висновок про непереконливість слів Путіна про загрозу Росії з боку НАТО та Заходу. «Він заперечує це, говорячи, що головна загроза – це те, що Росія відстає сама», – підсумував представник Естонії в Європарламенті.

Отож, Путіну нікого не вдалося налякати. Він тільки знову виглядав смішним, бо фахівці точно знають, що брязкаючи зброєю, він блефує. І тільки віддані холуї слухали свого шефа з відкритими ротами й супроводжували його блеф бурхливими оплесками, які переходили в овації.

Андрій Гурин
Спеціально
для «Нової газети»

ЕКСКЛЮЗИВНЕ ІНТЕРВ'Ю

АНДРІЙ САДОВИЙ: «Я МАЮ ВЕЛИКУ МРІЮ...»

Наш співрозмовник: Андрій САДОВИЙ – міський голова Львова, лідер громадського об'єднання «Самопоміч». Народився 19 серпня 1968 року у Львові. В 1987 році закінчив Львівський технікум радіоелектроніки. Протягом 1987-1989-х років служив у війську. У 1995 році закінчив Львівську політехніку, за фахом «інженер електронної техніки», в 1997-му отримав кваліфікацію економіста за спеціальністю «Фінанси і кредит», в 1999-му закінчив Академію державного управління при Президентові України, отримавши кваліфікацію магістра державного управління.

Працював регулювальником радіоелектронної апаратури виробничого об'єднання «Львівприлад», заступником директора Львівського відділення Фонду соціальної адаптації молоді, головою Ради та правління ВАТ «Південзахіделектромережбуд», головою Ради ЗАТ «Телерадіокомпанія Люкс», директором Інституту розвитку міста, головою наглядової Ради культурно-мистецького Фонду ім. Митрополита Андрея Шептицького. 26 березня 2006 року обраний на посаду міського голови Львова, в жовтні 2010-го повторно переобраний на цю посаду. Разом з дружиною Катериною Кіт-Садовою, мистецтвознавцем за фахом, виховують п'ятьох синів - Івана, Тадея, Михайла, Йосипа та Антонія. Мешкає й працює у Львові.

Міський голова Львова Андрій Садовий під час виступу в Українському музеї в Нью-Йорку

Минулої суботи, 3 березня, в Українському музеї в Нью-Йорку наша громада вітала мера Львова, голову об'єднання «Самопоміч» Андрія Садового, який перебуваючи в США, протягом 4-8 березня провів низку зустрічей з представниками американської влади та аналітичних інституцій. Упродовж кількох годин гість з України відповідав на численні запитання всіх бажаючих, які прийшли того вечора на зустріч в Українському музеї, а опісля, майже об 11-й годині вечора, дав ексклюзивне інтерв'ю нашому тижневику.

ПРО ВЛАДУ

– Наскільки змінилися ваші взаємини з офіційною київською владою після 10 вересня 2017 року, коли ви у Львові публічно зустрілися з Міхеїлом Саакашвілі після його «прориву» польсько-українського кордону?

– Я тоді зустрічав у Львові цілу групу політиків – Саакашвілі, Тимошенко, Наливайченка, Чумака... З одного боку, я є мером Львова, який має бути гостинним, з іншого ж, я керівник політичної партії, і ця політична партія сьогодні в опозиції до чинної влади. Притому, що всі реформаторські закони, які проходять через Верховну Раду, підтримуються «Самопоміччю». Тобто, це є нетипова опозиційна сила. Те, що добре для народу, ми підтримуватимемо завжди, незважаючи ні на що. Чи в мене стало більше друзів після тієї зустрічі? Я, чесно кажучи, не до кінця усвідомлював тоді всі ризики, бо коли ти є мером міста, а це виконавча робота, то тебе можуть у будь-яку секунду за щось штурхнути. Ми пережили у Львові «сміттєву блокаду». Поясню, щоб ви зрозуміли, що це таке. Є місто, яке продукує кожного дня 650 тонн сміття. В Україні 95 відсотків тих відходів вивозять на полігони для утилізації. Це дешево, хоча й неекологічно. Ми, до речі, в цьому році починаємо будувати великий сміттєпереробний завод, перший такий в Україні. Одного дня «наш» полігон підпалюють. І ми не маємо куди везти сміття. В Україні є 5200 таких полігонів. Ми обдзвонюємо одне місто за другим, шукаючи шляхів розв'язання проблеми. У відповідь скрізь нам кажуть: «Не можна», тобто створюють блокаду. Я не вдаватимуться в деталі про те, що було далі, але хочу подякувати предстоятелям усіх українських церков – греко-католикам, православним, римо-католикам, юдеям, протестантам... Вони звернулися з відкритим листом до президента й прем'єра з вимогою припинити сміттєву блокаду міста Львова. Члени нашої фракції у Верховній Раді оголосили протест. Через деякий час мені приходить пропозиція: «Самопоміч» переходить під крило тих сил, які контролюють політично-правові процеси в державі, і «сміттєва» проблема відразу ж вирішується». Я відповів, що Батьківщину, друзів і Львів ніколи не продаватиму.

Тепер стосовно Саакашвілі. Я його знаю з того часу, коли він працював президентом Грузії. Дуже багато українських політиків приїздили тоді до нього й захоплювалися тим, що він зробив. Коли президент дав йому українське громадянство, я щиро радів, тому що був переконаний: Україна матиме з того користь. Чим те все закінчилося, ми бачили – приниженням Міхеїла Саакашвілі, українського громадянства й України. Я вважаю, що забирати в Саакашвілі українське громадянство, яке він отримав легітимно, було незаконно. Як міський голова і лідер партії, я тоді закликав повернути ситуацію в правове поле і спільно повернути авторитет державної влади. Чи правильно я зробив, що зустрічав тоді Саакашвілі у Львові? Думаю, що правильно. Але остаточно все розставить на свої місця час.

– Після завершення «сміттєвої блокади» чи ви відчуваєте тиск центру й надалі?

– Він нікуди не дівався цей тиск. Ми як кістка в горлі для них. Вони вигадуватимуть різні способи, щоб створювати нам проблеми. Але це життя, ми до цього готові. Це українські реалії.

– Як взагалі сьогодні складаються ваші відносини з центром. Наскільки таке місто як Львів залежне від Києва?

– Ми залежні в багатьох напрямках: безпеки, оподаткування, фінансування... Процес децентралізації розпочався, але він не завершився. Сказати, що міста в Україні мають такі самі повноваження, як в Америці, було б неправдою. Американські міста в разів 50 мають більше повноважень і незалежності, ніж в Україні. Я б прагнув, щоб наші міста мали більше самоврядності, більше повноважень – було б більше користі всім.

ПРО КОРУПЦІЮ

– Ваше ставлення до створення Антикорупційного суду?

– Корупція в Україні достатньо специфічна. Тому що дуже часто це політична корупція, яка роз'їдає країну. Сьогодні в Україні є п'ять великих сімей олігархів, які мають тотальний вплив на засоби масової інформації, економіку, виборчий процес... Часто постає запитання: а яку країну наші хлопці захищають на Східному фронті? Країну олігархів задля їхнього ще більшого збагачення чи країну, яка є для всіх нас? Тому для мене, звичайно, дуже важливим питаннями є боротьба з корупцією. Думаю, що й наші європейські партнери, і наші американські друзі дотиснуть і в Україні буде таки ухвалено рішення про створення незалежного від усіх й усього, окрім закону, Антикорупційного суду. Але є питання: хто працюватиме в тому суді, хто прийматиме рішення? Я переконаний, що одним із варіантів вирішення цієї проблеми є залучення кращих правників українського походження, які працюють у світі, щоб вони могли взятися за цю справу, маючи великий досвід, розуміючи, що таке верховенство права не з підручника. Виникає питання громадянства. Я вважаю, що Україна зобов'язана тим українцям-правникам дати українське громадянство. Дуже багато українців у світі продовжують жити справами України, допомагати своїй країні. Я не розумію, чому ми не можемо надавати їм громадянство. Виняток мусить становити лише факт наявності другого громадянства країни-агресора. Це є моя принципова позиція і я робитиму все можливе для реалізації цієї ідеї.

– Час від часу з'являються повідомлення, що мер Львова також пов'язаний корупційними схемами й має чималі статки. Чи достатньо у вас аргументів, аби пояснити людям, що це не так?

– Я достатньо відкритий, життя міського голови – це життя в акваріумі, коли тебе бачать зранку до вечора кожного дня. Я радо вітаю всіх, хто може цю тему розкрити. Те, що я маю, я маю. Я займаюся своєю роботою зранку до вечора, я є активний в політиці, тому що я свідомий громадянин. На мене лили й ллють багато різного бруду, я на це відповідаю по-філософськи: коли багато бруду, то він сам відпаде, а коли мало, то він корисний для здоров'я.

– Дім, у якому ви живете разом зі своєю сім'єю, обстрілювали тричі. Який характер цих нападів: кримінальний, політичний, психологічний?

– Думаю, що однозначно політичний. Тому що перший раз обстрілювали мій будинок перед парламентськими виборами, другий – після парламентських виборів, гранату кидали перед місцевими виборами. Зрештою, поставили охорону перед будинком, тепер знають, хто до мене зайшов, хто вийшов, коли я повертаюся додому, з ким, тобто, контроль тотальний. Порушено кримінальні справи, розслідування триває до сьогоднішнього дня. Дякуючи тим справам, можна все прослуховувати, передивлятися... Такі технології... Але нехай дивляться, мені немає чого ховати.

ПРО ЛЬВІВ ТА ЛЬВІВ'ЯН

– Американські українці, які бувають у Львові, кажуть, що сьогодні там чується багато більше російської мови, ніж до війни на Донбасі. Це правда?

– Правда в тому, що до Львова сьогодні приїздить багато гостей зі Східної й Центральної України, які послуговуються російською мовою. Правда й те, що побувши у Львові 3-4 дні, вони починають краще розуміти важливість знання української мови. Ми займаємося в цій справі й просвітництвом. Україна – суверенна держава, в нас є єдина державна мова. Якщо ти, крім української

мови, знаєш російську, польську, румунську, угорську, то це тільки плюс. Сьогодні нас об'єднує й спільний ворог, і любов до нашої держави. Сьогодні треба вижити, вистояти. Я противник будь-якого радикалізму, тому що він шкодить. Треба все робити мудро й не піддаватися на провокації. Дуже часто у Львові російські спецслужби пробують робити різні провокації, використовуючи, свідомо чи несвідомо, в тому числі й українців. Я через це проходжу. Надумані пікети, проплачені маніфестації... Але ця мішура дуже швидко відпадає, бо вона несправжня.

– Наскільки сьогодні взагалі змінився образ львів'янина?

– Львів – місто дуже непросте, керувати ним нелегко, і львів'яни є непрості. Вони, як львівська кава: деколи кисленькі, деколи солоденькі, деколи з перчинкою, деколи з гірчинкою... Але те, що мені подобається, вони – патріоти свого міста. Причому, де б не жили – у Львові чи Нью-Йорку. Тому служити громаді Львова для мене – велика честь. Коли я йшов на вибори перший раз, я мав велику мету, яку, думаю, має мер кожного міста – збудувати місто, в якому хочеться жити. Власне, працюючи на цій посаді майже 12 років, я зрозумів, що зробити це можливо. Але хочеться зробити ще одну важливу справу – збудувати країну, в якій хочеться жити. Власне, Революція Гідності стала великим поштовхом, який спонукав нас піти у велике політичне життя – і наша партія «Самопоміч» отримала на парламентських виборах непоганий результат. В нас була достатньо неординарна виборча кампанія – ми не обіцяли високих зарплат і безплатних квартир, ми обіцяли говорити правду. Нам казали: ви не отримаєте жодної підтримки, бо людям потрібно щось пообіцяти. Але ми отримали 11 відсотків підтримки. Власне, після Революції Гідності, спостерігаючи реальне життя, багато чого переосмислюєш у своїй голові. Займатися містом – це одна площина, займатися державою – зовсім інша. Я маю велику мрію – хочу зробити все, шо в моїх силах, щоб разом ми збудували країну, в якій хочеться жити. Сьогодні в Україні є багато людей розчарованих, які кажуть і те погано, і де недобре, інші, навпаки, заперечують негаразди, мовляв, погляньте, все змінюється, в нас є безвіз, економіка зростає... Я не належу ані до лівих, ані до правих і завжди стараюся сприймати життя реально, таким, яке воно є.

ПРО ВІЙНУ

– Правда, що відсоток хлопців, яких призивають в АТО із Західного реґіону України більший, ніж з інших областей?

– Я не маю точних цифр, але кожна смерть проходить через моє серце. Ми ховаємо тих хлопців, допомагаємо тим, хто повертається з війни, допомагаємо пораненим. Ви прекрасно розумієте, що війна швидко не закінчиться. Хтось казав: «Війна закінчиться – владу зметуть». Так виглядає, що багатьом у владі не хочеться, щоб вона закінчувалася, бо вони на тому заробляють. Тому треба робити все можливе, щоб тиск, у тому числі й Сполучених Штатів, призвів до того, щоб війна якомога швидше закінчилася. Бо без Сполучених Штатів ми навряд чи закінчимо цю війну. Воювати з ядерною державою непросто. Американці мають серйозні силу, вплив та інструментарій, які можуть змусити росіян покласти свої зуби на полицю.

Два мера – Львова та Нью-Йорка

ПРО АМЕРИКУ Й УКРАЇНУ

– Чого ви очікуєте від цієї поїздки?

– Сьогодні в світі багато говорять про гібридні війни, фейкові новини, часто люди, які про це говорять, мають в уяві лише зріз новин. Насправді ж за цим йде наступний крок – сьогодні його можна побачити в Україні. Це вбивство людей, руйнація міст. Ми є воюючою країною, з нами воює й хоче нас захопити агресор, який має ядерну зброю. В цей час ми потребуємо добрих партнерів. Одним з них є США. І дуже важливо доносити американцям правдиву інформацію: яка допомога потрібна найбільше й що може бути найбільш корисним. Це є мета мого візиту. Також, будучи в Нью-Йорку, мені було дуже цікаво мати продуктивну розмову з мером Нью-Йорка Біллом ді Блазіо, який справив на мене дуже позитивне враження. Він показав своє добре розуміння ситуації в Європі, особливо в Східній. Я йому дав краще розуміння проблематики України. Думаю, що ця зустріч матиме добрі наслідки. Також тут, у Нью-Йорку, мені було цікаво поспілкуватися в ООН, тому шо на сьогоднішній день точаться дискусії стосовно миротворчої місії в Україні, я хотів краще зрозуміти, наскільки це реалістично й хто це фінансуватиме, тому що річне утримування місії – це приблизно один мільярд доларів. Хтось ці кошти має дати. Частину цих коштів можуть надати Сполучені Штати, але для цього потрібна підтримка в Конґресі. У Вашингтоні в нас заплановано низку зустріч з конґресменами, сенаторами, членами адміністрації, щоб донести позицію Української держави, позицію нашої партії, представленої у Верховній Раді. Важка праця, яка забирає час, здоров'я, але це праця, яка є корисною для України.

Я прилетів до Америки на запрошення поважного аналітичного центру – Антлантичної Ради. В Нью-Йорку мені важливо було зустрітися з українською громадою, щоб ми мали внутрішній зв'язок, тому що ми, українці, повинні бути разом, завжди, незалежно від того, де ми проживаємо.

Зустріч спецпредставника Державного департаменту США з питань України Курта Волкера з делегацією об'єднання «Самопоміч» у Вашингтоні

– Українська влада хибно орієнтувалася на Гілларі Клінтон, яка, за прогнозами наших дипломатів і аналітиків, мала стати президентшою. Але вийшло навпаки – президентом став Дональд Трамп. Чи хибна орієнтація на Гілларі мала для України негативні наслідки?

– Вибори президента США йшли непросто. Але вони відбулися. Є влада, наділена повноваженнями, й має для цього весь інструментарій. Треба робити ставку на здоровий глузд. Американці повинні самостійно обирати того, хто має бути керманичем, ми ж повинні поважати цей вибір і вміти вибудовувати правильні партнерські відносини. Хто б не був при владі, яка б політична сила не правила, американці мають одне побажання – мати надійні партнерські відносини, щоб їх не дурили, щоб не водили за ніс. Дуже часто українці хитрують: а, може, ми трохи не скажемо правду, трохи не докажемо, трохи зманіпулюємо. Це, як правило, закінчується кепсько. Я за те, щоб мати добрі партнерськіи відносини. Ми зустрічатимемося і з республіканцями, і з демократами, тому що мені важлива позиція всього політичного спектру Америки в питаннях підтримки України.

– Наскільки американські інвестори сьогодні зацікавлені Львовом?

– Не думаю, що американські інвестори активні стосовно України в цілому, тому що є багато невирішених проблем. Насамперед верховенство права. Часто бояться інвестувати, тому що не знають, що буде з їхніми грішми. В нас в Україні часто інвесторів сприймають як благодійників, які просто дарують гроші. Так ніде не є в світі. Інвестор вкладає й хоче мати з того зиск. Наприклад, у нас, у Львові, найбільшим інвестором є Європейський банк реконструкції та розвитку, з яким ми маємо дуже добрі партнерські взаємини. Він багато інвестує в інфраструктуру Львова. Бізнес, який заходить сьогодні до Львова, – інтернаціональний, він приходить з різних країн, у тому числі й із Сполучених Штатів. Я б хотів, щоб інвесторів було в рази більше. Як міський голова, я й під час цього візиту шукаю інвесторів. В мене взагалі унікальна позиція. Тому що, з одного боку, я маю лобіювати моє рідне місто, а з іншого, дбати про всю країну, тому що я лідер політичної партії, яка сьогодні представлена в парламенті.

ПРО ВИБОРИ

– Чи ведуться переговори в напрямку об'єднання всіх опозиційних сил України? Чи не вийде перед виборами 2019 року знову так, що опозиція – це лебідь, рак і щука?

– Є така традиція в Україні – штучно закликати людей до об'єднання. Я не думаю, що з того щось вийде, тому що багато політичних сил мають олігархічне коріння. І об'єднання з ними знищить те, що ми маємо. Треба робити свою роботу. Я занадто добре знаю політичний спектр України: хто, що і як. Я завжди стояв і стоятиму на платформі об'єднання, але об'єднуватися потрібно на ідеологічній основі, на платформі цінностей, а не стосовно поділу влади. Цей процес певним чином сьогодні триває. Об'єднання – це дуже непроста справа. Коли ви йдете вулицею й бачите гарну дівчину, ви ж не кажете відразу, що це моя майбутня дружина й тут же ведете її до шлюбу. Ні, ви дивитеся, придивляєтеся, аналізуєте, а тоді приймаєте рішення.

Сьогодні дуже важливо об'єднати наші зусилля для боротьби з політичною корупцією, а політичну корупцію можна подолати в тому числі й схваленням нового закону про вибори, де були б відкриті списки й пропорційна система. Це одна з вимог Революції Гідності, четверту річницю якої ми недавно відзначали. І це обіцянка президента Порошенка. Минуло вже дуже багато часу, а закону немає. Тому що, власне, політична корупція сьогодні є трагедією держави, коли продаються місця у виборчих списках, за гроші ухвалюються кадрові рішення... Продається все, що можна продати.

– У вас є план балотуватися в Президенти України?

– Я принципово не даю відповіді на це запитання, тому що в нас ще не розпочалася виборча кампанія... Я відповідальний член своєї політичної партії й скажу, що «Самопоміч» братиме активну участь у президентських, парламентських і місцевих виборах. Це наш політичний і громадянський обов'язок.

Інтерв'ю провели Катерина Кіндрась, Валентин Лабунський

В УКРАЇНІ

П.ПОРОШЕНКО ВПЕВНЕНИЙ, ЩО «ГАЗПРОМ» ВИПЛАТИТЬ УСІ КОШТИ ЗГІДНО З РІШЕННЯМ СТОКГОЛЬМСЬКОГО АРБІТРАЖУ

Президент України Петро Порошенко впевнений, що російський «Газпром» повністю виплатить НАК «Нафтогаз України» 2,56 мільярда доларів за рішенням Стокгольмського арбітражу в справі про постачання газу. Про це він розповів 7 березня в інтерв'ю українським телеканалам.

«Перш за все, я не маю жодного сумніву, що Україна отримає все до копійки. Я заявляю, що це питання абсолютно не про гроші. Це питання має геополітичне значення... Позиція Російської Федерації про те, що вона не платитиме, – це слабка позиція. Як у нас кажуть: після бійки кулаками не махають», – сказав П.Порошенко.

Як відомо, 28 лютого, стало відомо, що Стокгольмський арбітраж задовольнив вимоги «Нафтогазу» стосовно компенсації за недопоставлені «Газпромом» обсяги газу для транзиту.

За рішенням Стокгольмського арбітражу, «Нафтогаз» домігся компенсації в сумі 4,63 млрд. доларів за недопоставку «Газпромом» погоджених обсягів газу для транзиту. За результатами двох арбітражних проваджень у Стокгольмі, «Газпром» має сплатити 2,56 млрд. доларів на користь «Нафтогазу України».

Пізніше стало відомо, що «Газпром» подав апеляцію на рішення Стокгольмського арбітражу в справі про постачання газу, в справі про транзит апеляцію буде подано до кінця березня цього року.

УКРАЇНА-ПОЛЬЩА: ПОТРІБНИЙ ЧЕСНИЙ ДІАЛОГ, А НЕ ВЗАЄМНІ ОБВИНУВАЧЕННЯ

Міністерство закордонних справ України виступило із заявою, в якій наголосило, що обов'язок перед невинними жертвами братовбивчих конфліктів минулого закликає Київ та Варшаву до чесного діалогу, а не до постійних взаємних звинувачень. Про це йдеться в коментарі, розміщеному на сайті Міністерства закордонних справ України.

У МЗС наголосили, що Україна вважає Польщу дружньою країною й добрим сусідом та вдячна за підтримку в боротьбі з російським агресором. Разом з тим, Україна категорично виступає проти закликів до насильства чи розпалювання міжнаціональної ворожнечі.

«Українське суспільство надзвичайно турбують контраверсійні зміни законодавства Польщі та маніпулятивна риторика деяких польських політиків і урядовців. Частина нашого суспільства емоційно реагує на націоналістичні марші в Польщі з відверто антиукраїнськими гаслами», – наголосили в українському МЗС, відзначивши, що бачать своїм завданням вирішення суперечливих моментів, а не посилення розбіжностей.

«Нещодавня спільна молитва в Павлокомі має стати добрим прикладом для такої ж спільної молитви у Сагрині, Гуті Пеняцькій, Павлівці й багатьох інших місцях пам'яті. Ми готові до продовження спільного примирення, якого, переконані, очікує переважна більшість українців і поляків. Ми готові йти вперед і закликаємо наших польських друзів приєднуватися», – заявили українські дипломати.

ВІЙСЬКОВИЙ КОРАБЕЛЬ США З МОРПІХАМИ ВВІЙШОВ У ЧОРНЕ МОРЕ

Великий десантний корабель-док Oak Hill LSD 51 ВМС США увійшов до акваторії Чорного моря. Сотні американських морських піхотинців відпрацьовуватимуть операції з висадки на чорноморському узбережжі в рамках навчань «Весняний шторм». Про це повідомила прес-служба Шостого оперативного флоту ВМС США.

Нині корабель, на борту якого перебувають підрозділи 26-го експедиційного батальйону морської піхоти в складі 500 морських піхотинців, пришвартувався біля берегів Румунії.

Oak Hill візьме участь у військових навчаннях «Весняний шторм», які відбудуться 8-15 березня безпосередньо біля територіальних вод України. Зокрема, планується відпрацювання висадки десанту морської піхоти на румунський берег з імітацією боротьби проти російських військ.

«Регулярна присутність ВМС і морської піхоти в Чорному морі демонструє тверду прихильність 6-го флоту забезпечення регіональної стабільності, безпеки на морі й колективної безпеки з нашими союзниками по НАТО», – заявив командир 26-го експедиційного батальйону морської піхоти ВМС США полковник Фарелл Салліван.

Нагадаємо, із середини лютого до початку березня в Чорному морі перебували два американських есмінця – Ross і Carney.

КІЛЬКІСТЬ ХАКЕРСЬКИХ АТАК В УКРАЇНІ ЗА РІК ЗРОСЛА ВДЕСЯТЕРО

Кількість вірусних заражень і хакерських атак в Україні за останній рік зросла з 10 до 100 мільйонів. Про це повідомив експерт у галузі інформаційної безпеки Володимир Ілібман під час презентації звіту Cisco з кібербезпеки.

«З року в рік кількість атак та вірусів зростає. Це фантастична цифра. Якщо взяти кількість штамів вірусів у 2016 й 2017 роках, то ця цифра зросла з 10 до 100 мільйонів. І це унікальні віруси. Але є й добра новина – ми, компанія Cisco, скорочуємо час реагування на них. Якщо в 2015 році від початку нової атаки до реагування йшло 37 годин, то у 2017 році – лише 4», – сказав Ілібман. За його словами, нині спостерігається безпрецедентний рівень технічної складності та руйнівного впливу хакерських атак.

«Зловмисники вміло маскують атаки. Вони використовують недосконалість нових технологій, але при цьому постійно вдосконалюють свою тактику, проводячи польові випробування шкідливих програм, блокують засоби контролю й управління», – заявив він.

«Вони використовують шифрування та легальні інтернет-сервіси, щоб приховувати свою діяльність і долати традиційні системи захисту. Хакери застосовують мережні віруси-здирники, шифрування та усе те, що IT-компанії використовують для захисту», – сказав експерт. На його думку, фахівці з IT-безпеки мають більше інвестувати у захист своїх організацій.

КОРТЕЖ СМЕРТІ

У вівторок, 6 березня, на перехресті вулиць Шовковична та Інститутська в Києві службовий автомобіль поліції під час руху в кортежі, який супроводжував президента України Петра Порошенка, збив пішохода. Відео дорожньо-транспортної пригоди викликало бурю обговорень: хтось став на захист водія, хтось виправдовував збитого старого чоловіка, хтось звинувачував регулювальника, а хтось обурювався тим, що інші автомобілі президентського кортежу після ДТП спокійно поїхали далі,

не зупиняючись, а водій авта, яке збило дідуся, навіть не вийшов з автомобіля.

Постраждалий – дідусь 1930 року народження. За попередньою інформацією лікарів, у потерпілого – перелом ноги та струс головного мозку. Його доставили до лікарні. За останніми даними, 88-річному дідусеві стало гірше й він потребує тривалого лікування.

Я ТОБІ НЕ ДОРОГЕНЬКА...

Президенту України Петру Порошенку нагадали, що сексизм у сучасному світі неприпустимий. З нагоди Міжнародного дня боротьби за права жінок, який Україна офіційно святкує 8 березня, жінки випустили футболки з написом «Я тобі не дорогенька».

Нагадаємо, під час своєї прес-конференції 28 лютого Порошенко запросив журналістку видання «Детектор медіа» Марину Баранівську провести з ним день, щоб подивитися як він живе. При цьому президент застосував до журналістки звернення «дорогенька»: «Проїдьте, будь ласка, подивіться... Ключова позиція, дорогенька моя, ми маємо змінити з вами країну».

Журналістську спільноту таке звернення обурило. Дехто порівняв цю фразу зі словами екс-президента Віктора Януковича «Я вам не заздрю», яку той адресував на прес-конференції в 2011 році журналісту Мустафі Наему. Дехто вважає це просто панібратством та фамільярністю, ще хтось – сексизмом.

Зокрема, такої думки дотримуються журналістка «Громадського радіо» Ліза Кузьменко та медіаекспертка Інституту масової інформації Ірина Земляна. Саме вони вирішили випустити до 8 березня такі футболки собі та подарувати Марині Баранівській.

ЛИШЕ ОДИН З ДЕСЯТИ УКРАЇНЦІВ Є СУСПІЛЬНО АКТИВНИМ

Вісімдесят сім відсотків громадян України під час опитування заявили, що не долучаються до громадської діяльності. Про це свідчить дослідження, проведене фондом «Демократичні ініціативи імені Ілька Кучеріва» спільно із соціологічною службою Центру Разумкова.

При цьому 7% опитаних зазначили, що залучені до громадської діяльності. Трохи активнішою вважає себе молодь – понад 10% опитаних вказують, що залучені до громадської активності. Найменший рівень залученості спостерігається на сході країни – лише 2%. 85% опитаних сказали, що не є членами жодних громадських об'єднань.

Дослідження показало, що старші респонденти частіше є членами релігійних об'єднань, а молодші частіше беруть участь у громадських організаціях. Членами ж профспілок переважно є люди середнього віку. Також опитування виявило, що населення невисоко оцінює розвиток громадянського суспільства в Україні. Так, близько третини опитаних оцінили його рівень як середній, і стільки ж як загалом низький.

Дослідження проведено з 15 по 19 грудня 2017 року в усіх регіонах України, за винятком Криму та окупованих територій Донецької та Луганської областей. Опитано 2004 респонденти віком від 18 років.

НА ЧЕСТЬ ШЕВЧЕНКІВСЬКИХ ДНІВ

Вокальний гурт «Піккардійська Терція» презентував до Шевченківських днів пісню на слова Тараса Шевченка та музику Ігоря Пелиха «Ой, по горі роман цвіте». Історія появи цієї пісні тривала майже 20 років. Уперше уславлений акапельний колектив почув її в 1994-му – на фестивалі «Доля» в Чернівцях у виконанні гурту «Нічлава Блюз». Самі ж піккардійці почали виконувати на сцені «Ой, по горі роман цвіте» в 2013 році (Ігор Пелих трагічно загинув у ДТП у 2009-му). А восени 2017-го ця пісня увійшла до 15-го альбому «Терції» «Лети...», реліз якого відбувся напередодні 25-річчя гурту.

Тим часом, прес-служба Київського метрополітену повідомила, що 9 березня квитком на проїзд у столичній підземці стануть... вірші Тараса Шевченка. Так відсвяткувати день народження видатного українського поета, духовного батька української нації вирішили Приват-банк разом з Київським метрополітеном.

«Все, що потрібно, – при вході до метро на станціях «Тараса Шевченка» та «Майдан Незалежності» продекламувати будь-який вірш або уривок з поем, написаних великим Кобзарем, і наш працівник пропустить пасажира безкоштовно з допомогою безконтактної картки Приват-банку», – йдеться в повідомленні.

За повідомленнями українських видань та інформаційних аґенцій

В АМЕРИЦІ

ДОНАЛЬД ТРАМП: «НАШІ СПЕЦСЛУЖБИ НЕ ДОЗВОЛЯТЬ РОСІЇ ВТРУТИТИСЯ В НАШІ ВИБОРИ»

Президент США Д.Трамп зауважив, що його не хвилює потенційна загроза втручання Росії в проміжні вибори до американського Конгресу восени нинішнього року, оскільки він упевнений в можливостях спецслужб США протистояти цьому. З відповідною заявою він виступив у вівторок, 6 березня, під час спільної прес-конференції з прем'єр-міністром Швеції у Вашингтоні.

Відповідаючи на запитання, чи занепокоєний він тим, що Росія може знову втрутитися у вибори в США, Трамп зауважив: «Ні, оскільки ми застосовуємо контрзаходи проти всього, що росіяни роблять, ми здійснюємо дуже потужні контрзаходи».

У цьому зв'язку Трамп підкреслив, що американські спецслужби підготували для убезпечення від гакерських нападів системи резервного копіювання. «Ми продовжуємо докладати всіх зусиль для того, щоб вибори 2018-го та 2020-го років відбулись належним чином», – підкреслив господар Білого дому. Водночас, Трамп вкотре висловив сумнів, що російський уряд міг вплинути на результати виборів 2016 року, під час яких він став президентом.

«Росіяни не вплинули на наше голосування. Але справді, втручання мало місце, і це втручання, можливо, було здійснено з боку інших країн або інших фізичних осіб», – зазначив президент США.

ЯДЕРНЕ РОЗЗБРОЄННЯ ПІВНІЧНОЇ КОРЕЇ: КРИГА СКРЕСАЄ?

Президент США Дональд Трамп заявив про «можливий прогрес» у зусиллях перетворити Північну Корею на без'ядерну зону після того, як Південна Корея оголосила, що Пхеньян готовий вести переговори із США про відмову від ядерної зброї і на час цих переговорів призупинити ядерні випробування.

«Можливий прогрес у переговорах з Північною Кореєю. Вперше за багато років всі зацікавлені сторони роблять серйозні зусилля. Світ стежить і чекає! Це може бути фальшива надія, але США готові наполегливо йти в будь-якому напрямку», – написав Трамп у Twitter 6 березня.

Влада Південної Кореї 6 березня заявила, що Пхеньян погодився провести переговори із Сеулом у кінці квітня. Як повідомила пресслужба президента Мун Чже Іна, країни також домовилися створити телефонну гарячу лінію між двома лідерами. Північна Корея ще не коментувала оголошення південнокорейської сторони.

Радник південнокорейського президента з національної безпеки Чон Ий Ен, який повернувся з Пхеньяна, де зустрічався з північнокорейським лідером Кім Чен Ином, заявив, що Північна Корея висловила готовність провести «відверті» переговори із США.

За словами радника президента Південної Кореї, Пхеньян дав зрозуміти, що необхідність в ядерній програмі відпаде, якщо буде усунуто військові загрози КНДР.

ЕКОНОМІЧНИЙ РАДНИК ТРАМПА ЙДЕ У ВІДСТАВКУ

Економічний радник президента США Д.Трампа Геррі Кон заявив, що вирішив піти у відставку в найближчі тижні.

«Я вдячний президенту за надану мені можливість працювати в Білому домі й бажаю йому та адміністрації великих успіхів у майбутньому», – йдеться в заяві Кона, поширеній у вівторок, 6 березня. «Геррі був моїм провідним економічним радником і зробив чудову роботу, щоб скерувати наш порядок денний, допомагаючи забезпечити історичні скорочення податків і реформи та знову запустити нашу економіку», – так відреагував на відставку Кона президент США Дональд Трамп.

Зазначається, що економічний радник вирішив залишити свою посаду на тлі рішення президента США Дональда Трампа ввести економічні мита на імпорт сталі та алюмінію в США. Це, на його думку, кепсько позначиться на американському бізнесі.

Нагадаємо, з моменту інавґурації Трампа більше десяти осіб залишили його команду, а зовсім недавно пішла у відставку директор з комунікацій Білого дому Гоуп Гікс. Раніше повідомлялося, що Трамп оголосив про введення ввізних мит на сталь в розмірі 25% і на алюміній за ставкою 10%, які діятимуть протягом тривалого часу. В Європарламенті попередили, що таке рішення американського лідера може призвести до торгівельних війн.

ДЖЕЙМС ТІЛЛЕРСОН ТА ПРЕДСТАВНИКИ КРАЇН БАЛТІЇ ОБГОВОРИЛИ ЗАГРОЗУ З БОКУ РОСІЇ

Офіційний представник Держдепартаменту Гізер Наверт повідомила на брифінгу 6 березня, що держсекретар США Рекс Тіллерсон і глави МЗС Латвії, Литви та Естонії в ході зустрічі обговорили можливі шляхи протидії загрозі, яку Росія представляє для безпеки Європи. «Чотири країни НАТО домовилися поглиблювати свою співпрацю в боротьбі з російською дезінформацією й зловмисною кіберактивністю», – зазначила Наверт. Вона також вказала, що Тіллерсон і глави МЗС країн Балтії «обговорили стратегії протидії загрозі, яку Росія представляє для безпеки Європи, неповаги Росією суверенітету й територіальної цілісності сусідів». Нагадаємо, зустріч міністрів закордонних справ відбулася в понеділок, 5 березня, у Вашингтоні. Сторони також обговорили порядок денний балтійського самміту, який президент США Дональд Трамп прийматиме у Вашингтоні в квітні, а також самміту НАТО, який відбуватиметься в Брюсселі в липні.

ТЕЛЕФОННА РОЗМОВА М.ПЕНСА З П.ПОРОШЕНКОМ

Віце-президент США Майк Пенс провів 6 березня з президентом України П.Порошенком телефонну розмову, під час якої глава Української держави подякував США за підтримку України у впровадженні внутрішніх реформ, а також за військову допомогу, що сприяє посиленню обороноздатності країни.

«П.Порошенко підкреслив, що надання Україні американської оборонної зброї є важливим позитивним сигналом для інших партнерів нашої країни та чітким застереженням для російського агресора. Віце-президент Майк Пенс відзначив, що США й надалі підтримуватимуть Україну в її боротьбі за територіальну цілісність і суверенітет. Він також відзначив прогрес України у впровадженні реформ, зокрема у створенні Антикорупційного суду», – повідомляють у прес-службі українського президента.

Порошенко повідомив Пенсові про поточну ситуацію на Донбасі і продовження обстрілів з боку контрольованих Росією бойовиків, попри оголошений напередодні режим повного припинення вогню.

У зв'язку з цим, Петро Порошенко наголосив на важливості подальшого тиску на Росію «для забезпечення належного виконання нею безпекових аспектів Мінських домовленостей».

Віце-президент США Пенс підкреслив важливість збереження санкцій проти Росії до повного виконання нею Мінських домовленостей і повернення Криму Україні.

ПЕНТАГОН ВИКОРИСТОВУЄ ТЕХНОЛОГІЇ GOOGLE ДЛЯ ДРОНІВ

Компанія Google підтвердила, що вона дозволяє Пентагону використовувати деякі свої технології розпізнавання зображень у військових операціях. Така заява компанії з'явилася після статті на сайті Gizmodo, у якій стверджується, що технології штучного інтелекту використовують для аналізу знімків, зроблених військовими дронами.

Речниця Google розповіла, що компанія надала Міноборони США можливість використовувати інструменти TensorFlow – комплексу програм для «навчання» машин. «Технологія позначає зображення для того, щоб їх потім перевіряли люди, й не використовується для нападів», – додала вона.

Використання військовиками технологій машинного «навчання» викликало суттєве занепокоєння. У Google запевняють, що детально обговорили цю тему всередині компанії й працюють над гарантіями безпечного використання технологій «навчання» машин. Хоча екс-керівник Google Ерік Шмідт у 2016 році і став радником Пентагону, веб-гігант завжди намагається дистанціюватися від зв'язків з американськими військовиками. Google навіть відмовилася від участі в одному з організованих Пентагоном змагань для роботів, хоча мали всі шанси на перемогу – саме через занепокоєння щодо звинувачень у співпраці з армією.

У ЯКИХ «ВОДОЙМИЩАХ» ПЛАВАЛА ЦЯ РИБКА?

У Держдепартаменті США назвали справу Анастасії Вашукевич, більш відомої з розслідування російського опозиціонера Олексія Навального як Настя Рибка, «дивною історією». Про це 6 березня заявила речниця Держдепартаменту Гедер Наверт, відповідаючи на запитання про те, чи цікаві американській владі можливі свідчення Рибки про втручання Росії в президентські вибори в США.

Наверт висловила переконання в тому, що в разі, якщо в заявах Рибки буде «щось дуже цікаве», то співробітники американського посольства в Таїланді, де її раніше затримали разом з приятелем, поінформують про це Вашингтон.

Настя Рибка раніше звернулася по допомогу до «американських

спецслужб». У прямому ефірі в Instagram вона заявила про готовність розповісти якісь подробиці втручання Росії у вибори президента США, якщо їй допоможуть зі звільненням з-під арешту в Таїланді. Вона назвала себе «свідком і єдиною відсутньою ланкою» у зв'язках Кремля з виборами у США.

Російський опозиціонер Олексій Навальний на початку лютого опублікував розслідування про можливу причетність до корупції заступника голови уряду Росії Сергія Приходька та російського мільярдера Олега Дерипаски. Чиновник і бізнесмен влітку 2016 року провели кілька днів на яхті, де, ймовірно, обговорювали втручання Кремля в президентські вибори в США. Це стало відомо завдяки Насті Рибці, яка перебувала з іншими дівчатами легкої поведінки з ескорт-аґентства на яхті олігарха.

КОКА-КОЛА ХОЧЕ ВИРОБЛЯТИ АЛКОГОЛЬНИЙ НАПІЙ

Американська компанія-гігант Coca-Cola планує розпочати вперше за свою 125-річну історію виробництво алкопопу – слабоалкогольного напою. Для початку нової сторінки в історії компанії вибрано Японію.

Кока-кола бажає отримати вигоду від зростання у цій країні попиту на слабоалкогольний напій Chu-Hi (чухай). Його виробляють з додаванням японського алкогольного напою сьотю та газованої води. Чухай має фруктовий смак. У ньому міститься від 3 до 8% спирту.

«Ми ще не експериментували з категорією слабоалкогольних напоїв, але це є прикладом того, як ми продовжуємо вивчати можливості поза межами наших основних напрямків», – наголосив Хорхе Гардуньо, президент Coca-Cola в Японії, припустивши, що навряд чи цей напій продаватиметься за межами країни.

Чухай реалізують на ринку як альтернативу пиву. Напій став дуже популярним серед жінок. Японські компанії з виробництва алкогольних напоїв Kirin, Suntory та Asahi виробляють різні види цього напою та продовжують експериментувати з його смаком.

За повідомленнями світових та американських інформаційних аґенцій

Selfreliance
Ukrainian American Federal Credit Union

ЖИТЛОВІ ПОЗИКИ

З НИЗЬКИМ ДО 5% ПОЧАТКОВИМ ВНЕСКОМ

Телефонуйте до нашого позикового відділу за №:
773-328-7500 x 283

Для тих хто хотів би придбати свій перший власний будинок, ми пропонуємо мортґедж з початковим внеском 10%, без PMI. Особиста Мортґедж Страхівка (PMI) розповсюджується на однородинні будинки та багатоквартирні будинки, що містять не більше 2-х квартир, коли в одній з них проживає власник. Від 6 лютого 2018 р. відсоткова ставка на 15-річний особистий мортґедж з фіквосаною ставкою до максимальної суми $424,100 і 95% позиченої суми порівняльно з вартістю будівлі (LTV) становить 3.967% у річному відношенню (Annual Percentage Rate - APR); щомісячна оплата за мортґедж в сумі $100,000 при вищеподаних умовах становить $733.44; ніякої оплати за аплікацію, 0 пойнтс. Місячна оплата не включає кошти податків за нерухомість, страхування майна, Особисту Мортґедж Страхівку – PMI. Фактична місячна оплата буде вищою, якщо включити суму податків і страхування. Мортґедж можуть отримати тільки члени кредитівки, у визначених географічних місцевостях, за умови ухвалення заяви. Пропонована ставка й умови можуть бути змінені в будь-який час без попереднього повідомлення. Пропозиція може бути скасована в будь-який момент. Будь ласка, телефонуйте до нашого позикового відділу на безкоштовний № 1.888.222.8571 за поточними пропозиціями, відсотковими ставками й умовами.

Your savings federally insured to at least $250,000 and backed by the full faith and credit of the United States Government
NCUA
National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

EQUAL HOUSING OPPORTUNITY

5000 N. Cumberland Ave. Chicago IL 773-589-0077
136 E. Illinois Ave. #100, Palatine IL 847-359-5911
302 E. Army Trail Rd. Bloomingdale IL 630-307-0079
734 Sandford Ave. Newark NJ 973-373-7839
558 Summit Ave. Jersey City NJ 201-795-4061
60-C N. Jefferson Rd. Whippany NJ 973-887-2776

SELFRELIANCE.COM
2332 W. Chicago Ave. Chicago IL 773-328-7500

Full Financial Services

Страхування життя на 10-річний термін*

Страхування життя? – Доступні ціни!

- Мінімальна вартість поліси — $20,000
- Доступне для осіб від 16 до 85 років
- У штаті Меріленд видається особам у віці від 46 до 85 років
- Вкладки незмінні протягом 10 років

Вік	Чоловіки не-курці	Жінки не-курці
35	$10.33	$9.45
40	$12.86	$11.11
45	$17.33	$14.18
50	$24.68	$18.29
55	$34.83	$24.15

Щомісячні вкладки для поліси в $100,000

Миттєвий обрахунок щомісячних вкладок:

888-538-2833

* Доступне не в усіх штатах.

Страхування життя на термін забезпечує Ваші потреби в страхуванні життя, захищаючи Вас і Вашу сім'ю на визначений період часу.

10 причин купити страховку життя на визначений термін:

1. Ви маєте власне помешкання
2. Ви маєте борги
3. Одруження
4. Новонароджена дитина
5. Ви купуєте більше помешкання
6. Заохочення
7. Поповнення родини
8. Нова праця
9. Ви овдовіли чи розвелися
10. Вихід на пенсію

Український Народний Союз, Інк.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054
Загальні інформації – 800-253-9862
www.UkrainianNationalAssociation.org
facebook.com/UkrainianNationalAssociation

Like us on facebook

MAIN OFFICE
215 Second Avenue, New York, N.Y. 10003
Tel. (212) 533-2980 • Fax. (212) 995-5204

BRANCH OFFICES:

BROOKLYN
1678 East 17th St., Brooklyn, N.Y. 11229
Tel. (718) 376-5057 • Fax. (718) 376-5670

SOUTH BOUND BROOK
35 Main St., South Bound Brook, N.J. 08880
Tel. (732) 469-9085 • Fax. (732) 469-9165

PERTH AMBOY
615 Amboy Ave., Perth Amboy, N.J. 08861
Tel. (732) 802-0480 • Fax. (732) 802-0484

(866) 859-5848
www.UkrNatFCU.org

NCUA

УВАГА АКЦІЯ!
ПРОПОЗИЦІЯ ДІЙСНА ПРОТЯГОМ ОБМЕЖЕНОГО ЧАСУ

Депозитний сертифікат (CD) на 15 МІСЯЦІВ

1.85% APR*

За додатковими інформаціями звертайтеся до нашого головного офісу або до наших філій

Відповідно до положень і умов вищевказаної пропозиції.
* Річна відсоткова ставка (невідновлювана)

SUMA
FEDERAL CREDIT UNION

Ваше омріяне житло може стати реальністю

з низьковідсотковою іпотекою від Кредитівки СУМА

Кредитівка СУМА є банківська установа, яка надає повний спектр фінансових послуг та обслугує наших членів вже понад 50 років

7/1 зі змінною ставкою
3.125% APR*

30 річний незмінний відсоток
4.125% APR*

* The annual percentage rate (APR) is the cost of credit over the term of the loan expressed as an annual rate. The APRs are as low as the rates advertised above. The APR shown here is based on the interest rates and points only and does not take into account other loan specific finance charges you may be required to pay. Rates are for qualified borrowers who meet certain criteria. Rates and terms are subject to change without notice. 10% down for first time home-buyer, otherwise 20% down. Membership requirements apply. Other rates and terms are available. Contact the credit union for full loan details.

SUMAFCU NMLS# 527694

NCUA Federally Insured by NCUA
Equal Opportunity LENDER
EQUAL HOUSING LENDER

Наші філії зручно розташовані для ваших послуг

Main Office
125 Corporate Blvd.
Yonkers, NY 10701
Phone: 914-220-4900, Option 0
Fax: 914-220-4090

Yonkers Branch
Ukrainian Youth Center
301 Palisade Ave.
Yonkers, NY 10703
Phone: 914-220-4900, Option 7
Fax: 914-965-1936

Spring Valley Branch
Ukrainian Hall
16 Twin Ave.
Spring Valley, NY 10977
Phone: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

Stamford Branch
Ukrainian Research Center
39 Clovelly Rd.
Stamford, CT 06902
Phone: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

New Haven Branch
Ukrainian Heritage Center
555 George St.
New Haven, CT 06511
Phone: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

1-888-644-SUMA (7862) | Visit us online at www.sumafcu.org

IVAN BERNATSKY
Ukrainian Drama Theater Of New York

Вистава з нагоди відзначення 204-ї річниці від дня народження Т.Г. Шевченка

Ukrainian National Home
140 2nd Ave
New York, NY

11 березня
2:30pm

“КАТЕРИНА”

Генеральні спонсори:
Український Народний Дім
Українська Федеральна Кредитова Кооператива “Самопоміч” в Нью-Йорку

квитки online:
kateryna.eventbrite.com
тел. (347)5231226

ЧЕРВОНА ДОРІЖКА

КОГО ЛЮБИТЬ «ОСКАР» І ЗА ЩО?

Залишилася позаду неділя, 4 березня, «день Оскара». Він ще раз засвідчив, що не тільки для багатих, а й для «братів їхніх менших» центр Всесвіту в день нагородження найпрестижнішою кінематографічною премією переміщається до Голівуду. Та й чи могло бути інакше, коли ще з літа кінокритики й провидці різних гатунків ділилися власними прогнозами?!

Цього разу церемонія нагородження кінопремією «Оскар» стала унікальною в своєму роді. За всі 90 років існування нагороди з'явилося відразу кілька унікальних номінантів, в основному серед жінок, а також сексуальних меншин. Ґрета Ґервіґ зі своїм фільмом «Леді Бьорд» стала лише п'ятою жінкою-режисером, яка претендувала на нагороду за всі 90 років існування «Оскара». Ще одна жінка – 39-річна Рейчел Моррісон – стала першою представницею слабкої статі, яка претендувала на звання «Найкращий оператор». Режисер «Пастки» Джордан Пол став п'ятим в історії темношкірим режисером, номінованим на звання «Найкращий режисер». У цій категорії афроамериканці ще не перемагали. Третій в історії номінант на «Оскар» трансґендер, котрий відкрито заявляє про це – кінорежисер Янс Форд. Уславлена Меріл Стріп додала до свого творчого доробку ще одну номінацію на «Оскар». На її рахунку це вже 22-га номінація, що є рекордом для акторського складу за всю історію світового кінематографу.

На самому початку церемонії ведучий Джиммі Кімел спершу пожартував про конверти, з котрими минулого року вийшла плутанина, й сум'яття під час оголошення переможця в категорії «Найкращий фільм». А потім перейшов до сексуальних домагань. Він назвав майже заборонені й непристойні в Голівуді ім'я та прізвище – Гарві Вайнштейн – і згадав, що він – друга особа за всю історію Академії, яку було з неї викинуто.

Френсіс Макдорманд у неголівудському старомодному платті, без тіні макіяжу на обличчі, з короткою стрижкою, стала найкращою актрисою, отримавши нагороду за роль у фільмі «Три білборди на кордоні Ебінга, Міссурі». Це її друга статуетка: першого «Оскара» вона отримала за роботу в стрічці «Фарґо». До речі, вже після церемонії, на урочистому обіді у Френсіс спробували вкрасти виборону такою працею позолочену статуетку. Злодія спіймали, але він встиг сфотографуватися з «Оскаром» у руках і завантажити знімок на Фейсбук.

Місіс Макдорманд поставила нагороду на підлогу сцени й попросила всіх присутніх у залі жінок, які були номіновані на «Оскар», піднятися, після чого влаштувала їм овацію.

На сцену виходили й іммігранти, наприклад, Ґільєрмо дель Торо, чий фільм «Форма води» було визнано найкращим фільмом 2017 року, а самого Ґільєрмо – найкращим режисером.

Церемонія майже перетворилася б на торжество справедливості, рівності й демократії, якби статуетка за найкращу чоловічу роль не дісталася б Гаррі Олдмену. Його попередня дружина Доня Фіорентіно звинуватила актора в побитті її телефонною трубкою в присутності їхніх спільних дітей.

Італійська кіноактриса Софі Лорен на церемонії вручення «Оскара» 1963 р. в своїй знаменитій сукні, яку було визнано однією з кращих суконь «червоної доріжки» Голівуду; поруч американський актор Ґреґорі Пек з нагородою в руках, отриманою в категорії «Найкращий актор» за роль у стрічці «Вбити пересмішника» (фото Keystone-France/Getty Images)

У Голівуді за кілька днів до церемонії критики розводили руками: роль Черчіля в «Темних часах» у Олдмена вийшла хоч куди, але якщо йому дадуть статуетку, то фактично це означатиме, що на звинувачення в домашньому насильстві (якщо це не чергові плітки) заплющать очі. На жаль, так і сталося.

Головний тріумфатор «Оскара»-2018 (підсумки 2017-го кінематографічного року) – фільм «Форма води» Ґільєрмо дель Торо, у нього чотири нагороди. Три «Оскари» отримала військова драма «Дюнкерк», по два у «Трьох білбордів», «Темних часів» і «Коко».

Церемонія вручення найпрестижнішої нагороди американського кіно – позолоченої статуетки «Оскар» – оволодіває умами й серцями до такої міри, що, не доведи Господи, інопланетянам забрести о цій порі на нашу Землю – подумали б, що й заземленим землянам щось таки перепадає від «зіркових» гонорарів.

Але ж якраз навпаки... Саме завдяки нашим кишеням касові збори від фільмів, щойно випущених на великий екран, обчислюються мільйонами, які плавно перетікають на рахунки небожителів від Голівуду. Часто серед тих фільмів трапляються добре розрекламовані посередні стрічки, не варті й цента за півторагодинний перегляд, але грошей нам ніхто не повертає. Більше того, не тільки наші гроші, а й час, інтереси, смаки й почуття належать Голівуду. Вже за кілька тижнів до події соцмережі трясло від нетерплячки: хто? де? з ким? хоч би швидше!.. Розважальна індустрія не проти, щоб ми прикипіли до телевізійних екранів проти «оскарівської» ночі так, наче нам показуватимуть давно омріяну українцями голівудську версію «Ночі перед Різдвом» Миколи Гоголя чи фільм про жахливу, мов горобина, ніч, добу в історії України на ймення «Голодомор», який сподобався б кінокритикам газети «Вашинґтон пост». Та поки що дзуськи!.. І ми інертно хапаємо підсунуту приманку, щоб вхопити від гламурного блиску й собі блискітку – мовляв, а вчора я весь вечір просиділа «на Оскарі»... Чи ти бачила, яка сукня в Ніколь Кідман?..

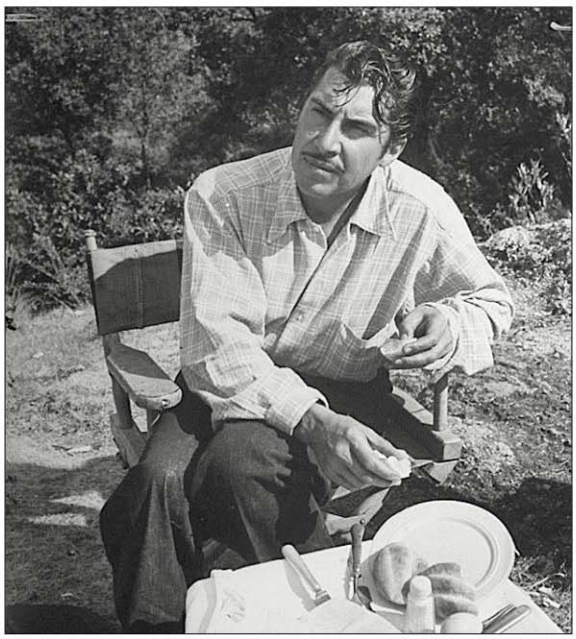

Мексиканський кіномитець Еміліо Фернандес, з якого було виліплено статуетку «Оскар» (Фото Time & Life Pictures/Getty Images)

Утім, не тільки фасони й зачіски притягують до «оскарівського» екрана... Адже часто за стратегічно оголеними грудьми, бантами та рюшиками ховається застояна акторська драма, як у Дженіфер Лопес, скажімо, Софії Верґари чи Селми Хаєк, і натренованому оку її важко не помітити. Роками «Оскар» ігнорує звабливих і не менш талановитих «латінос» в кіноіндустрії Штатів – чи не тому, що в ліберальній Каліфорнії вони, «латінос», встигли намозолити очі в статусі «хатня робітниця» чи «готельна покоївка», і на їхні фільми просто мало хто йде? Не може не турбувати й такий ракурс: якщо з афроамериканським контингентом у статистиці «Оскара» вже все гаразд, то як же тепер бути з «білими»: чи не поменшає їх, якщо зважити на певні нездорові настрої в суспільстві, і серед щасливчиків на подіумі голівудського театру «Долбі«?

Та найбільше, мабуть, привернув нашу увагу цього року так званий «жіночий сентимент»... Він зазвучав, нарешті, не за кулісами Голівуду, як було досі, а на повен сценічний голос, і чорних суконь – на ознаку протесту проти сексуальних домагань, як було на недавній церемонії Colden Globe, – явно було замало; шереги, на які ми мало не молимося, вимагають ретельної очистки від усяких там вайнштейнів, косбі та поланскі... А заодно: чи не накине тепер оком цей загадковий і непідкупний, та все ж трішки з пушком на рильці «Оскар» на тих номінанток, на яких за звичайних обставин і не глянув би?..

Ця цікавість, треба думати, задовольнилася для багатьох минулої неділі. Хоча не всі, можливо, знають, що Академія кіно США (точніше, Академія кінематографічних мистецтв і наук) має свою шкалу цінностей, згідно з якою артистичний тріумф, а не задоволення жадібної до видовищ публіки, є визначальним. Саме з цієї причини 87-й, наприклад, «Оскар» кілька років тому дістався не кінокартині «Американський снайпер» (American Sniper) (касовий збір якої в США перевищував збір усіх інших номінованих на Best Picture семи картин, разом узятих), а творінню режисера Алехандро Ґ. Іньярріту «Бьордмен» (Birdman)... І саме це спонукало віддати паль-

Головні лауреати 90-го «Оскара»: кращий режисер найкращого фільму «Форма води» Ґільєрмо дель Торо та найкращі актори в головній і другорядній ролях (зліва направо): С.Роквелл, Ф.Макдорманд, Е.Дженні та Ґ.Олдман

му першості в 1996-му фільму Мела Ґібсона «Хоробре серце» (Braveheart), а не «Аполло-13», касові збори від якого – як удома, в Штатах, так і за океаном – багатьох тодішніх провидців увели в оману. Хоча з роками «Оскар» Мела Ґібсона, одержаний ним персонально не тільки за найкращий фільм, а й за режисуру (а взагалі-то фільм було відзначено престижною статуеткою аж у п'яти категоріях), помітно потьмянів. У стрічці, претендуючій на історичну достовірність, буцімто знайшлася за двадцять років купа суттєвих неточностей, а персоналія обдарованого аж двома статуетками творця не витримала випробування славою. І не його одного. Останнім часом, на хвилі явно запізнілого викриття сексуальних домагань у впливових колах США, спливло й кілька знаменитих прізвищ, щедро винагороджених свого часу розважальною індустрією як Штатів, так і закордоння. Йдеться, щонайменше, про актора Кевіна Спейсі, продюсера Гарві Вайнштейна, режисера Романа Поланскі та комедіанта Білла Косбі. Як на мене, це набагато серйозніше, ніж шифонова сукня італійської кінозірки Софі Лорен, яка чомусь потрапила до переліку найбільш невдалих на «червоній доріжці» 2009 року (зірка прибула до Голівуду в статусі почесної гості) й стала об'єктом елітних насмішок. Хоча саме завдяки своїй витонченій симпатії до шифону Софі Лорен ще в 1963 році потрапила до вузького кола блискуче зодягнутих гламурних знаменитостей, які коли-небудь ступали «червоною доріжкою» за всю історію Голівуду.

Сама ж статуетка, якій 4 березня виповнилося 90, виблискує, мов та нова копійка, дивуючи світ своєю загадковістю. Мовляв, що б там не було, хто кому не доводився б сватом чи братом, у чиїй постелі кінозірки не опинялися б і як би не дратувався ліберально настроєний Голівуд краваткою чи зачіскою нинішнього президента США, а мене вручають таки в талановиті руки! І з цим важко не погодитися. Згадаймо тільки всесвітнього улюбленця публіки Леонардо ДіКапріо, якого «Оскар» уперто не помічав аж до 2017-го. Або перенесімося в далекий 1929-й, коли вручалася перша відзнака Академії (офіційно статуетка називалася Academy Awards of Merit, а кличка «Оскар» з'явиться пізніше), і кращим фільмом двох попередніх років було визнано «німу» стрічку «Крила» (Wings) компанії Paramount Pictures. Майстриня пантоміми Клара Боу родом з нью-йоркського Брукліна купалася тоді в славі, і ніхто не помітив скромного красеня в епізодичній ролі – Ґаррі Купера, який потрапив на зйомки завдяки своїм романтичним стосункам з Кларою, цебто під шипіння пересудів та пліток. Однак актору судилося стати «зіркою» першої величини, яку, може, й обділили «Оскарами», однак негласно ввели до знаменитої трійці американських акторів (Джон Вейн, Спенсер Трейсі і він, Ґаррі Купер), що вміли бути перед камерою самими собою, а не просто «грати». Аж на смертному ложі (1961) його наздогнала-таки третя в його колекції статуетка «Оскара» – цього разу це була данина внескові митця в світову кінематографію.

Американська актриса Бет Девіс з нагородою від Academy Awards (1939), яку назвали «Оскаром» з її легкої руки (Фото Getty Images)

ГОЛОВНІ ПЕРЕМОЖЦІ «ОСКАРА»-2018

Найкращий фільм – «Форма води» режисера Ґільєрмо дель Торо
Найкращий режисер – Ґільєрмо дель Торо
Найкращий актор у головній ролі – Ґаррі Олдман («Темні часи»)
Найкраща актриса в головній ролі – Френсіс Макдорманд («Три білборди на кордоні Еббінг, Міссурі»)
Найкращий актор другого плану – Сем Роквелл («Три білборди на кордоні Еббінг, Міссурі»)
Найкраща актриса другого плану – Еллісон Дженні («Я, Таня»)
Найкращий фільм іноземною мовою – «Фантастична жінка» (Чилі)
Найкращий оператор – Роджер Дікінс («Той, що біжить по лезу 2049»)
Найкращий анімаційний фільм – «Таємниця Коко»
Найкращий документальний фільм – «Ікар»
Найкраща пісня у фільмі – «Remember me» («Таємниця Коко»)

Не зовсім по-лицарськи повів себе «Оскар» і з Клінтом Іствудом. Узяти хоча б стрічку «Ґрен Торіно» (Gran Torino), де він творить і за камерою, як режисер, і перед камерою, як виконавець головної ролі. Такий собі «Dirty Harry» занедбаного Детройту 1980-1990-х. Фільм відхопив багато нагород, в тому числі й за кордоном, а в категорії «Кращий іноземний фільм» його відзначено французьким еквівалентом американського «Оскара» – премією «Сезар» (2010).

Однак не з «Dirty Harry» (найбільш знаменитої ролі Клінта Іствуда) ліпилася найпопулярніша в світі кінематографу статуетка і навіть не з Оскара... Для неї позував інший герой американського вестерну – Еміліо Фернандес (так званий Ел Індіо). У світі кіно його знають як мексиканського режисера, сценариста й актора, який витягнув кіномистецтво Мексики на світову арену. Його фільм «Марія Канделарія«(1944) з Долорес дел Ріо в головній ролі відхопив «Гран-прі» Каннського фестивалю в Європі 1946 року і був зіґнорований Штатами. Але ще в часі його ранньої кар'єри, пов'язаної з Голівудом, він одержав одного разу незвичне запрошення від арт-директора студії MGM Седріка Ґіббонса – позувати для мініфігури лицаря з мечем, що мав стати майбутнім «Оскаром». А оскільки Ґіббонс був одруженим на кінозірці мексиканського походження Долорес дел Ріо (яка й запропонувала змоделювати атлетичну статуру й непроникне обличчя «Оскара» з Фернандеса), було б просто не по-джентльменськи йому відмовити... Навіть якщо позувати голим для гартованої в мексиканській революції (1910-1920) натури Фернандеса було не так і просто.

Ось так народився той «Оскар», який ми знаємо сьогодні. Сам Седрік Ґіббонс був удостоєний його одинадцять разів, поступившись тільки визнаному «оскароносцю» Волту Діснею з його 26-ма статуетками. Чому приз не назвали «Еміліо» – залишається загадкою, якими так багата історія Голівуду. У бібліотеці Академії навіть не знайшлося бодай шматочка паперу, який засвідчував би цей немалозначний для історії американського кінематографу факт. Хоча варто глянути на фото, запропоноване в цій публікації, щоб пересвідчитися: це й справді був Еміліо Фернандес.

А з іменем «Оскар» вийшло дуже просто: то Бетт Девіс, тодішній яскравій «зірці» на голівудському небосхилі, здалося, що позолочений чоловічок у її руках скидається на її колишнього чоловіка Оскара, то ще комусь він нагадав когось із близьких – також на ймення Оскар... Доки хтось із журналістів не запустив цю кличку на газетні шпальти, після чого з 1939 року нагорода Академії кінематографічних мистецтв і наук США стала офіційно зватися «Оскар». Тисячі їх було роздано в талановиті руки, часом – завдаючи скандальних прикрощів, як ось і торік, коли презентатору Воррену Бітті довелося розривати помилково підсунутого йому конверта з «Ла-ла Ленд» при оголошенні кращого фільму «Місячне сяйво». Та ні разу за своє життя Еміліо Фернандес – видатний сценарист, актор і режисер – не був навіть номінований на «Оскара»...

Тетяна МакКой,
власний кореспондент
«Нової газети»

У ГРОМАДІ

УКРАЇНСЬКІ ДНІ НА КАПІТОЛІЙСЬКОМУ ПАГОРБІ

6-7 березня в американській столиці відбулися Дні України. Зустрічі, конференції, «круглі столи», брифінги, проведені впродовж двох днів у Капітолії, аналітичному центрі «Атлантична рада», Посольстві України в США представниками української громади в Америці, стали ще одним ефективним полілогом, спрямованим на поліпшення двосторонніх українсько-американських відносин.

Під час березневих «Днів України» у Вашингтоні

Серед найзлободенніших обговорюваних питань – статус Криму, розширення санкцій проти Росії, подальша військова, фінансова й гуманітарна підтримка України Америкою, визнання Голодомору 1932-1933-х років ґеноцидом українського народу та ін.

Мета таких вже традиційних «Українських днів» полягає в тому, щоб згуртованою громадою виступати єдиним потужним фронтом задля просування українських інтересів серед американської законодавчої та виконавчої влади, аналітиків та експертів. За словами президента Українського конґресового комітету Америки (УККА) Андрія Футея, важливо, щоб підтримка в Конґресі й надалі була двопартійною й дозволила зберегти вплив на адміністрацію президента Трампа.

З метою участі в «Українських днях» у Конґресі до американської столиці прибула делегація Верховної Ради України, до складу якої входять представники різних політичних сил, зокрема об'єднання «Самопоміч» та Блоку Петра Порошенка (БПП).

Учасники «Українських днів» провели короткий мітинг-реквієм біля Монумента пам'яті жертв Голодомору в Україні 1932-1933 років, а також віддали шану Тарасові Шевченку біля пам'ятника Кобзарю в американській столиці.

Вл.Інф.

УКУ СЕРЕД ТРІЙКИ НАЙКРАЩИХ

Згідно з дослідженням аналітичної групи українського порталу Тексти.org.ua, Український католицький університет входить до трійки провідних університетів України, разом з Київським Національним університетом імені Тараса Шевченка та Києво-Могилянською Академією.

Студенти та викладачі УКУ

В Україні, за висновками дослідників, є основні три центри освіти – Київ, Львів і Харків. Група першого рівня – це Київський Національний університет ім. Тараса Шевченка, Національний університет «Києво-Могилянська академія» та Український католицький університет. Далі йдуть – Київський Національний медичний університет ім. академіка Богомольця, Львівський Національний медичний університет імені Данила Галицького, Національний технічний університет «Київський політехнічний інститут» імені І.Сікорського, Харківський Національний університет імені В.Каразіна. Найпоказовішим критерієм для висновків стали рейтингові показники вступників на основі зовнішнього незалежного оцінювання (ЗНО), а також вартість навчання й професіоналізм викладачів. Відтак, УКУ піднявся на 34 сходинки в рейтингу в порівнянні з 2011 роком і нині входить до трійки провідних університетів України. Середній показник результатів ЗНО вступників УКУ виявився найвищим у країні – 182.5 бала.

Інтерактивну таблицю рейтингу університетів можна переглянути за посиланням: https://www.radiosvoboda.org/a/vnz-rate/29012005.html

Цього року УКУ обрали своїм місцем навчання 327 першокурсників, які вступили на 10 бакалаврських програм. Упродовж останнього року університет, з одного боку, продовжував активно рости та розвиватися, а з іншого – команда докладала зусиль до перегляду, покращення й наповнення новим змістом та якістю процесів, що відбуваються на рівні управління, а також програм. Важливість такого підходу достатньо добре показала вступна кампанія УКУ та її результати: кілька абсолютно нових міждисциплінарних програм, таких як етика-політика-економіка (факультет суспільних наук) і бізнес-аналіз (факультет прикладних наук), змогли залучити яскравих вступників. Загалом, 41% першокурсників бакалаврських програм УКУ 2017 року належать до 5% найкращих випускників країни за результатами профільного іспиту ЗНО. А на програмах факультету прикладних наук ця цифра становить 57%.

Своїм успішним станом і статусом університет також завдячує відданим приятелям-меценатам УКУ в США.

Матвій Матушак

АКЦІЯ НА ПІДТРИМКУ ВІТАЛІЯ МАРКІВА

8 березня українська громада Італії зібралася під стінами італійського парламенту в Римі на акцію підтримки Віталія Марківа. На знак солідарності з 8 по 11 березня подібні акції відбудуться біля посольств Італії в США, Іспанії, Португалії, Греції, Франції, Угорщині та інших країнах.

30 червня 2017 року в Італії було заарештовано старшого сержанта Національної гвардії України Віталія Марківа за звинуваченням у вбивстві італійського фотожурналіста Андреа Роккеллі, який загинув в травні 2014 року під Слов'янськом, на території, підконтрольній терористам, внаслідок мінометного обстрілу.

Всі звинувачення базуються лише на інтерпретації італійською журналісткою короткої телефонної розмови між Віталієм та іншим італійським журналістом, прослуханої нею по гучному зв'язку, з якої зрозуміло, що нацгвардієць, перебуваючи в зоні бойових дій, намагається попередити свого друга-журналіста про небезпеку перебування на цій території (про загострення військових дій в ці дні повідомляло також Посольство Італії в Україні, закликаючи громадян не їхати на вказану територію).

Не зважаючи на відсутність жодного об'єктивного доказу вини Віталія Марківа у трагічній загибелі Андреа Роккеллі, український військовик вже 8 місяців перебуває в італійській в'язниці, а італійські ЗМІ називають його «жорстоким убивцею фотожурналіста Роккеллі». Громадські активісти та організації української діаспори вважають ситуацію, що склалася з Віталієм Марківим, необгрунтованою з точки зору права та такою, що порушує його права як громадянина і як українського військовика та ініціюють в країнах проживання серію заходів, щоб привернути увагу світової та італійської громадськості до справи Віталія Марківа та вимагати від компетентних органів Італії об'єктивності та неупередженості при розслідуванні обставин загибелі фотожурналіста Андреа Роккеллі.

Прес-служба Об'єднаного комітету захисту Віталія Марківа

ЗАЛ СПОРТИВНОЇ СЛАВИ ШУКАЄ ГІДНИХ

Музей українського спорту в США розглядає кандидатів на офіційне введення в Зал Слави 2018 року.

Якщо комусь знайомі кандидати українського походження, гідні бути удостоєні честі прикрасити Український спортивний Зал Слави в категоріях «Атлет-аматор», «Тренер», «Команда», «Будівничий спортивної спільноти», поділіться досягненнями й прославте їх.

Для того, щоб подати заявку, необхідно заповнити номінаційну форму – 2018 Ukrainian Sports Hall of Fame Nominee Form, яку можна знайти на нашому веб-сайті: **www.ukrsportsmuseumhof.org/hall-of-fame.** Виповнену форму прохання надіслати до 1 квітня 2018 року за електронною адресою: **UkrSportHOF@gmail.com**

Прес-служба Української спортової централі Америки й Канади

ЮВІЛЕЇ

МИРОСЛАВ СКОРИК ПОЗА ЧАСОМ І ПРОСТОРОМ

Минулої неділі, 4 березня, в Українському Інституті Америки в Нью-Йорку вшанували талант і творчий доробок знаменитого українського композитора Мирослава Скорика з нагоди 80-ліття від дня його народження. Лунали слова вдячності та визнання, грали учні, колеги й шанувальники маестро, звучали прекрасні твори композитора, багато з яких стали знаковими й впізнаваними у світі. Історія народження деяких з них – з перших уст їхнього творця, який кілька разів давав ексклюзивні інтерв'ю нашому тижневику.

Мирослав Скорик біля афіші ювілейного концерту в УІА. Фото Адріани Скорик

ТІНІ ЗАБУТИХ ПРЕДКІВ ТА СЮЇТА

– Почавши роботу над картиною про Гуцульщину, Сергій Параджанов, ясна річ, шукав і відповідного композитора. Приїхав до Львова, щоб познайомитися з тутешніми композиторами, пішов до обласного радіо, в редакцію музичних програм, де тоді працював мій приятель Юрій Булка. Попросив продемонструвати йому твори львівських композиторів. Юрко чесно показав музику Людкевича, Кос-Анатольського... Ну, й мій твір. Прослухавши «Сюїту для струнного оркестру» (річ, до речі, популярну й сьогодні), Параджанов відразу сказав: «Ця людина писатиме мені музику». Ми зустрілися і Параджанов справив на мене вкрай негативне перше враження. Він мені видався тоді людиною надзвичайно експансивною, з дуже дивними замашками. Я був тоді доволі молодим і, чесно кажучи, він мене тоді настрашив. Отож, після першої зустрічі подумав: ми не спрацюємося. І відбив телеграму, що «через непередбачувані сімейні обставини» відмовляюся. Десь через місяць Параджанов приїхав знову, ми зустрілися вдруге, наша розмова була вже теплішою. З тих пір наші взаємини складалися якнайкраще й під час роботи над фільмом працювалося нам дуже гарно.

СВІЧА

– Ця музика, як композиція «Ля-мінор», народилася багато раніше, вона пов'язана з фільмом «Високий перевал», знятим у 1981 році, яким я не дуже задоволений. Іноді я повертаюся до своїх композицій, беру якусь частину, переробляю, вдосконалюю і виходить окремий твір. Так сталося і з цією музикою, яку я назвав «Мелодія». Вона відразу пішла в народ. Її виконували і на скрипці, й на сопілці, й оркестрово. Потім, до мене звернулася Оксана Білозір з проханням написати на цю музику пісню. Слова до неї підібрав Богдан Стельмах. Моя дружина Адріана, правда, була проти, бо вважала, що «Мелодія» повинна залишатися «Мелодією». Тим паче, що її виконують у багатьох країнах світу. Не дуже охоче, але я, зрештою, погодився, бо ця тема справді торкається сумління кожної небайдужої людини на землі.

КАРПАТСЬКИЙ КОНЦЕРТ

– У мене є багато творів, які я сам захотів написати і написав, хоча відразу знав, що за це не отримаю ані копійки. Але доводиться писати й на замовлення... Хоча в ідеалі композитор не повинен писати на замовлення, а творити все-таки те, що і як він відчуває. На початку 1970-х років одне московське видавництво замовило мені твір, щоби в ньому був національний колорит. Я погодився, підписав угоду і навіть отримав якийсь аванс – а в той час доходи наші були дуже скромними і кожна можливість підзаробити, ще й на такому почесному творчому замовленні, було не абищо. Я почав працювати, і мені зразу чомусь цей твір пішов дуже важко – я над ним бився досить довго, нарешті вирішив, що до того терміну, на який ми домовлялись, ніяк не встигну, а те, що зробив, не можу дати. І мусив повернути аванс. А потім минув якийсь час, і якось навіть не за працею, а на відпочинку в Дубині, раптом зрозумів, що саме я повинен написати – і написав «Карпатський концерт». Віддав потім ноти в те ж саме видавництво і, таким чином, наш контракт було поновлено, а твір незадовго виконався й мав успіх.

Наша довідка: Мирослав Скорик – видатний український композитор, музикознавець, народний артист України, Герой України. Народився 13 липня 1938 року у Львові. Походить з інтелігентної родини (бабуся була рідною сестрою Соломії Крушельницької). У 1947 році родину репресували з політичних мотивів та вислали до Сибіру, однак після смерті Сталіна Скорики повернулися до Львова, де Мирослав у 1960 році закінчив державну консерваторію ім. В.Лисенка. В 1963-му він також закінчив аспірантуру Московської державної консерваторії ім. П.Чайковського. З 1963 року й до сьогодні викладає композицію у Львівській, а з 1966-го – і в Київській державній консерваторіях. З 2002 року – художній керівник фестивалю «КиївМюзикФест». Заслужений діяч мистецтв України, лауреат Національної премії ім. Т.Шевченка, академік Академії мистецтв України. В його творчому та науковому доробку опера «Мойсей», балет «Повернення Баттерфляй», духовний твір «Реквієм», концерти для оркестру, віолончелі з оркестром, фортепіанні, скрипкові та ін., а також музика до більш як 40 кінофільмів та театральних вистав. Твори уславленого композитора виконуються в багатьох країнах світу.

Мешкає та творить в Києві та Львові.

Многая літа, дорогий маестро! Український Інститут Америки. Нью-Йорк, 4 березня 2018 р.

МОЙСЕЙ

– Це майже детективна історія. У Львові є такий Тадей Едер – дуже енергійний директор оперного театру. Коли в 2000-у році готувалися до 100-ліття місцевого театру, в нього виникла ідея замовити до цієї дати нову оперу. Він звернувся до мене й потім ми втрьох – Тадей Едер, Богдан Стельмах і я – зупинилися на «Мойсеєві» за Іваном Франком. Я вже не пам'ятаю, кому саме першому в голову прийшла саме така ідея, але тема ця мені дуже дорога. Бо мій батько був істориком і хотів, щоб я колись щось написав на цей сюжет, тому я з великим задоволенням взявся за таку працю. А оскільки Тадей Едер – людина на своєму місці, то в нього виникла ще одна ідея – попросити Папу Римського підтримати цей проект. На щастя, завдяки владиці Гузареві, який зумів донести його важливість до Ватикану, Папа Римський підтримав «Мойсея» не лише духовно, а й фінансово. Грошей, правда, було не досить, але з'явилися й місцеві меценати. Так народився «Мойсей». А щодо стилю, драматургічної концепції, то я прагнув в музиці опери зосередитись лише на найголовнішій сутності поеми. Головні ідеї – визволення поневоленого народу та його випробування, протистояння пророка Мойсея і тих, хто поклонявся золотому тільцю, спокуси й сумніви дорогою до істини – в історії людства вічні...

Катерина Боруш

ДІЄСЛОВО

НАШ КОБЗАР

Промова видавця, прозаїка й поета Івана Малковича, виголошена 10 березня 2017 року під час вручення йому Шевченківської премії

Усередині 1980-х улюбленою розвагою кількох молодих поетів була, зокрема, й така: комусь із «непосвячених» ми цитували певні знакові рядки й просили відгадати, хто їх написав. От, наприклад: «Слова дощем позамивались… І не дощем, і не слова…» Люди називали і Вінграновського, і ще когось – найначитаніші припускали, що це Еліот чи Сен-Жон Перс… І як солодко було відкривати їм, що це – Шевченко! І що «Ми восени таки похожі хоч капельку на образ Божий» чи, скажімо, «Готово! Парус розпустили…» – це теж Шевченко. Ми хвалилися Шевченком, як у тому давньоукраїнському канті: «І Тобою, милий Боже, повсякчас хвалюся».

Як же нам хотілося довести всьому світові, що Шевченко і модерний, і сучасний, адже з нього постійно ліпили тільки селянського романтика й таврувальника панів, понижуючи образ національного генія до постаті бідного кобзаря, що печально пощипує струни кобзи чи бандури. Тобто: «Читайте «Наймичку» й «Тополю», забудьте «Мертвим і живим», як уїдливо зауважив сучасний поет.

Біда в тому, що в багатьох шкільних і студентських аудиторіях саме такий образ Шевченка переважає й досі – кріпак і селянський поет-мученик. «Скиньте з Шевченка шапку. Та отого дурного кожуха. Відкрийте в ньому академіка. Ще – одчайдуха-зуха», – закликав Драч і багато інших поетів упродовж сторіччя.

Але наша українська натура й далі продовжує зациклюватися на образі мученика, затінюючи істинний образ Шевченка-поета, чий «Кобзар» – особливо в часи бездержавності – і аж дотепер правив нам за найвищу Конституцію національного духу.

Багато поетів страждали й гинули, але небагато давали прихисток у слові цілій нації.

І не випадково вже в наші драматичні дні відважний син древнього вірменського народу Сергій Нігоян гине в центрі Києва за ідеали гідності саме з Шевченковими словами на вустах: «Боріться – поборете!». Не випадково, перекрикуючи той незабутній протестний брязкіт наростаючого бойовиська, молода українська письменниця, стоячи на вершечку барикади на Грушевського й показуючи пальцем на янчарів, з убивчою силою проголошуватиме Шевченкове: «Во Іудеї, во дні они, во врем'я Ірода-царя… романські п'яні легіони паскудились…» Бо справжні Шевченкові смисли в багатьох його творах звучать як важкий, глибокий рок, а не мелясна попса.

Я мрію дожити до тих часів, коли дітям у школі перестануть сльозливо оповідати про горопашного кріпака, який служив безправним, безсловесним попихачем у панів, а змінять парадигму й вестимуть натхненну мову про неймовірного хлопчика, що аж світився великим талантом, який без тата й мами, і без, здавалося, жодних шансів на успіх, створив сам себе. І це його світіння бачили всі – і той свавільний п'яний дячок, з яким малий Тарас читає псалтиря над померлими (а читає він найкраще за всіх своїх ровесників), і навіть норовистий Павло Енгельгардт, до якого хлопчик приходить по дозвіл навчатися у хлипнівського маляра, бо з дитинства любить малювати вояків і коней, це його найбільша пристрасть, і він уперто шукає вчителя. Енгельгардт швидко збагнув, що йому до рук потрапив справжній скарб, адже Тарас найдотепніший, найспритніший, він усе робить завиграшки, талановито. Кращого за нього не знайти! І він бере хлопця спочатку у Вільно, а потім і в столицю.

Але виявляється, що те його внутрішнє світіння, то далеко не абажурне сяйво, то – вогонь правди. Він ані на мить не забуває про своє коріння й про ту неправду, яка панує на його батьківщині. Шевченко має мужність не записатися в лави прославляльників російського царя, який хай і лівим ґудзиком правої поли, але теж був причетний до його викупу з неволі. Але для генія правда – понад усе. І Шевченко переливає свою правду в поезію, і його слова снуються в такій божистій послідовності, що, змикаючись одне з одним, дають нам вічну, непроминальну енергію українського духу.

Шевченко розуміє, як ця правда може окошитися на його долі, він знає, що роблять з тими, хто йде супроти – і словом, і дією, як Україні – 1814-го року, про нас не забуто, ми теж присутні у Великому Божому задумі.

Отож, і наш з вами святий обов'язок свідчити правду. А правда сьогодні така, що наша держава майже не дбає про українську мову, що все починається й закінчується велемовними, пустопорожніми фразами. Що нас, носіїв української мови, ще й сьогодні багато хто з наших співгромадян трактує як дивакуватих аборигенів. Що ми ще й досі, як соняшник до сонця, повертаємо голови на почуте українське слово. Що й донині не скасовано горезвісний закон Ківалова, який ганьбить цілу націю.

Незрідка в наших зрусифікованих містах до мене підходять на вулицях люди й російською мовою дякують за книги. Але ж книги мої – українські. Тобто, люди в такий спосіб дають зрозуміти, що вони за те, щоб їхні діти читали й навчалися українською мовою. У них з різних причин з мовою не склалося, але діти їхні мають її знати й шанувати.

Нарешті мусить бути закон, який захистить право кожного українця отримувати всі послуги українською мовою – від крамниць і громадських установ до ґлянцевих видань, радіостанцій і телебачення, де всі, без винятку, ток-шоу й програми повинні вестися державною мовою (за чітко виписаними винятками для кримських татарів та кількох інших національних меншин, які купно тут проживають).

Треба звести до розумного мінімуму вивіски, писані мовою агресора, а надто ті, зі знущальними назвами на кшталт «Варєнічная Катюша» – так неначе той москаль щодня й щогодини безчестить нашу безталанну Катерину.

Кажуть, що мовний закон може комусь зашкодити, але це неправда. Шкодить його відсутність. Згадайте, скільки чудових сучасних українських пісень ми відкрили для себе, відколи вступив у дію закон про музичні квоти.

Колись дуже дотепно перефразував Шевченка навічно молодий Назар Гончар. Пишучи про «перевертнів у бузині», він завершив свого вірша Шевченковим рядком, але в іншому написанні: «та соловейко не за тих». І справді, соловейко не за них. Адже відомо, що мова – найважливіший маркер національної самоідентифікації. Може видозмінюватися прапор, герб, і навіть, на превеликий наш жаль, територія, але, як цитувала Леся Українка слова ірландця Томаса Девіса: «Нація повинна боронити свою мову більше, ніж свою територію… Втратити рідну мову й перейняти чужу – се найгірший знак підданства».

Коли в часи Другої світової війни Вінстон Черчіль обговорював зі своїми урядовцями бюджет, і вони хотіли урізати видатки на культуру на користь армії, Черчіль обурився.

«А що ж ми тоді будемо захищати?» – запитав він.

На жаль, нашим урядовцям далеко до Черчіля. Вони (і не тільки вони) не розуміють, що тільки тут, між цим небом і цією землею, народилися такі слова, як жито, Дніпро, човенце, мрія, і тисячі інших прекрасних слів. І що тут все наладиться лише тоді, коли українська мова лунатиме всюди, коли ми перебуватимемо в океані рідної мови.

Можливо, я утопіст, але подібна думка висловлюється в нашому інформаційному просторі дедалі частіше: якщо тут буде українська мова, то в нас буде лад, а якщо ні – тут буде вічний Путін, як би він не називався.

Адже сказано: на початку було Слово, яке, як відомо, формує свідомість. І з цим словом ми неодмінно повернемося до самих себе і нарешті повнокровно з'явимося на культурній мапі світу.

У моїй скромній книжечці, яку сьогодні удостоєно такої високої відзнаки, є вірш про дивовижну особливість української абетки, яка починається з Ангела, а закінчується Янголом, і вони обидва мовби захищають нашу абетку від А до Я – Ангел і Янгол. Такого нема в жодній мові. Але іноді, на жаль, навіть їхнього захисту замало, бо цей захист повинна гарантувати Українська держава. І ось коли ми матимемо гідний захист і мови, і держави, тоді нарешті

І на оновленій землі
Врага не буде, супостата.
А буде син, і буде мати,
І будуть люди на землі.

А Шевченко тим часом вишколюється в малярстві, і його мистецьке око все помічає. Виявляється, панське життя теж має свої протиріччя. У кожного суспільного стану – своя морока. І, попри зрозумілий класовий антагонізм, Шевченко згодом напише й таке, що в нас нечасто цитували:

Не завидуй багатому:
Багатий не знає
Ні приязні, ні любові -
Він те все наймає…

Практичний нащадок швейцарського роду має свої плани щодо талановитого юнака, тож віддає його аж в 4-річну науку до живописця Ширяєва, бо хоче мати свого покоєвого художника. Але пан ніколи не віддав би юнака в науку, якби хлопець так шалено цього не прагнув, якби не горів цим…

А уявіть, який потужний і світлий талант треба було мати, щоб довкола його викупу з кріпацтва та вступу до Академії закрутилися такі іменити люди, як Жуковський, Брюллов і багато інших. Це просто якась нереальна історія!.. Достоту історія про успіх. Хоча, треба чесно визнати: якби більшість з тих людей знали, що допомагають передовсім поету, а не художнику, нічого б такого не сталося.

І дітям, і студентам варто наголошувати, що сильна й дієва мрія відкриває нам усі шляхи, навіть, здавалося б, у найнесприятливішому середовищі, однак для цього треба вперто й каторжно працювати. Тож приклад Шевченка має їх окрилювати, а не вганяти в безнадію. Срібна медаль Академії, академік гравюри, розпис Большого театру, високоосвічений юнак, що має шанс продовжити навчання в Римі, – це все про Шевченка. Його чекає феєричне життя – він бачив, як живуть вищі суспільні прошарки, він умів бути франтом, був улюбленцем веселого творчого товариства – адже він не тільки художник, а ще й чудово співає, легко віршує…

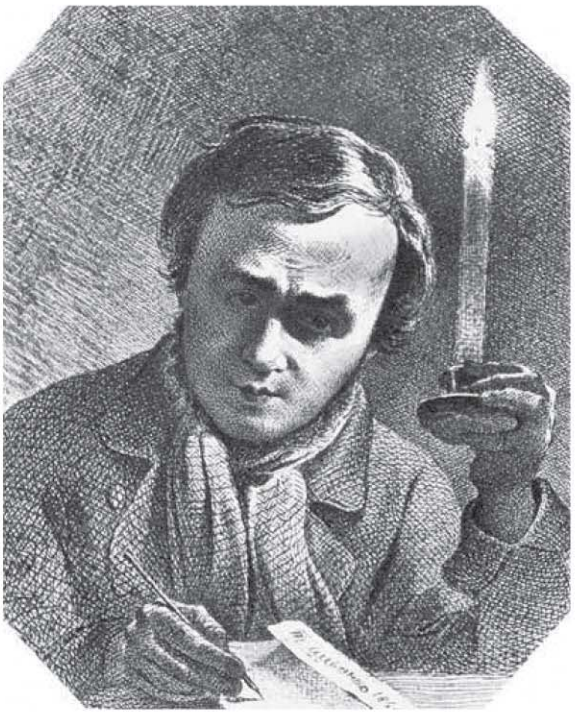

Тарас Шевченко. Автопортрет зі свічкою, 1860 р.

страчений Рилєєв (ось, до речі, чиїм іменем варто було б називати наші вулиці – просто вчитаймося в майже суцільні українські назви творів Рилєєва – «Войнаровський», «Мазепа», «Наливайко», «Богдан Хмельницький» – більшого україноніфіла серед російських письменників не було й, мабуть, вже й не буде).

Однак Шевченко не вміє й не хоче кривити душею, у якій клекотить праведний гнів і мрія про ідеальну, майже міфічну Україну. І ось його землякам уже й не соромно показатися на люди: дивіться, ми є, бо в часи, коли над слов'янщиною літав Бог-Творець і розсіював зерно геніїв, яке зійшло у Польщі в 1798-му (Міцкевич), у Московії – 1799-го (Пушкін), а в

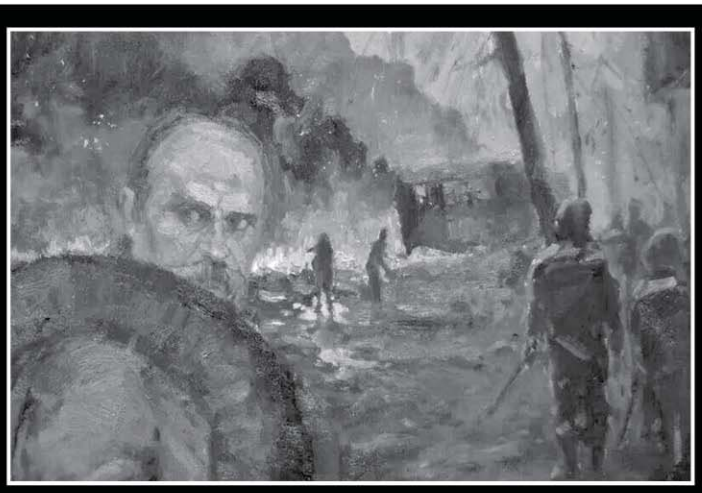

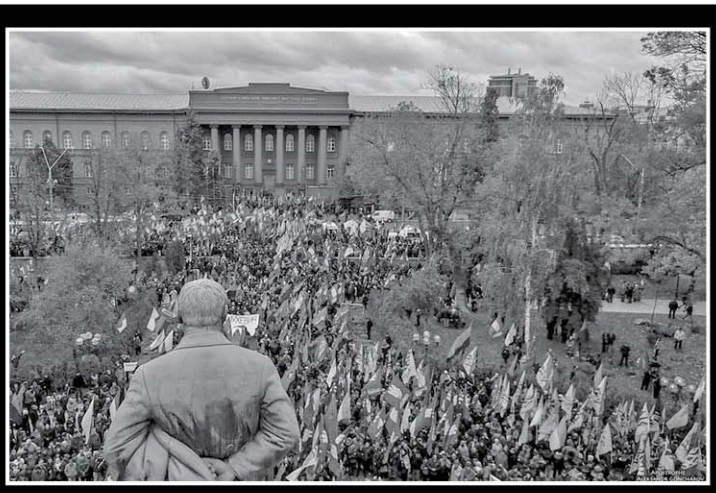

Дзеркало

ШЕВЧЕНКО ПОВЕРТАЄТЬСЯ ДОДОМУ...

Ніколи свого серця не щерби,
Аби лише виспівувати гарно.
Не промовчи Шевченка у собі.
Не прокричи Стефаника задарма.
Творив Тараса гнів, а не жура.
А що поробиш, люде без'язикий,
Коли з-за ґрат у душу зазира
Твоя свобода, змучена до крику,
Коли поети пнуться в паничі,
І побратими цвенькають потроху,
І кобза почорніла на плечі,
Як домовина вбитої епохи?!
Не возлюби себе. Не розгуби
Ні голосу, ні стогону, ні слуху.
Шевченко йде дорогами доби
І завжди обирає кручі духу.
Іде і йтиме у тривожний час,
І вже його не зупинить нікому.
Ви чуєте? Минаючи Парнас,
Шевченко повертається додому...

Павло Гірник

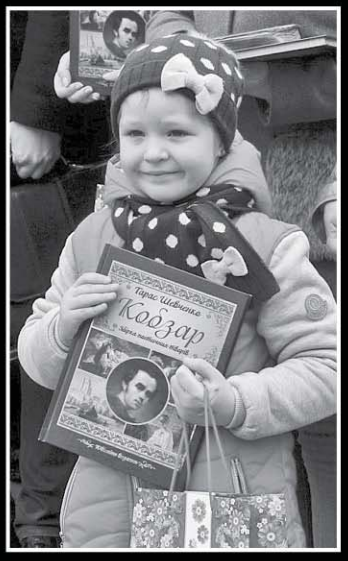

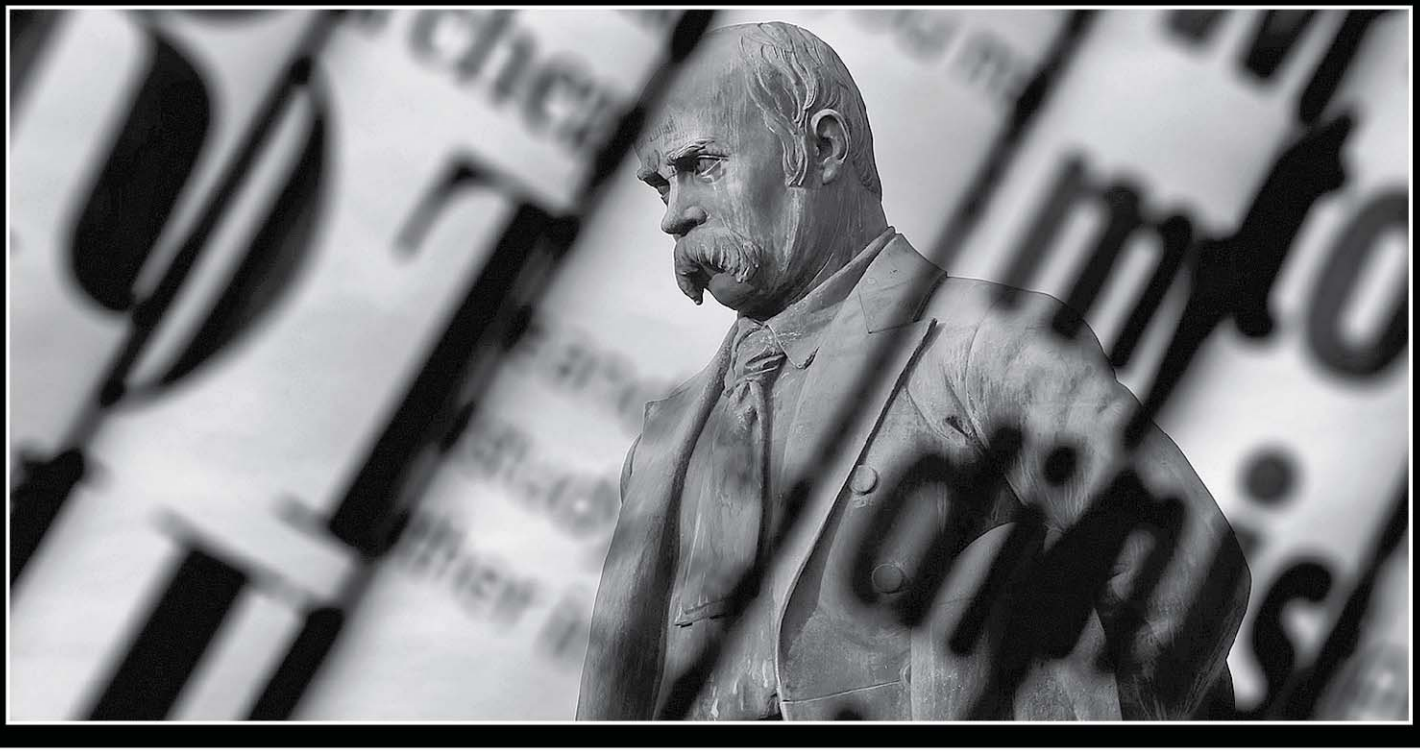

ДОВКОЛА СВІТУ

Національний балет Іспанії на відкритті Фестивалю фламенко в Нью-Йорку. 3-тє березня 2018 р.

ДУЕНДЕ ФЛАМЕНКО

Поки ми прислухались, як дощ безжально тарабанить своїми «кастаньєтами» по шибках, а вітер, збиваючись з ритму, виводить затяжні серенади, й вирішували «йти чи не йти», з'ясувалося, що майже всі квитки продано, залишилася лише «гальорка». Але «гальорка» в Нью-йоркському центрі музики та драми на 55-й вулиці має одну суттєву перевагу. Й Фредеріко Гарсія Лорка, якби сидів того вечора поряд з нами, підтвердив би це. Бо побачив і відчув колись, як і ми тепер, у тому, що відбувалося на сцені, свіжість троянди, світанкові розсипи світла, містичне очікування дива, переплетені ритмами музично-геометричні ламані лінії. Ось заради цієї музичної геометрії чи геометричної музики варто було взяти квитки на «гальорку», на відкриття Фестивалю фламенко, привезеного до столиці світу з Іспанії.

... Байлаор і байлаора здавалися застиглими фігурами вечірнього саду скульптур. Вони не чують нікого, окрім токаора, який тонким мереженим перебором торкається душі, немов підбирає ключ до серця. Фігура байлаора тим часом оживає, – він ніби прислухається до себе й світу довкола себе, намацуючи момент, коли можна впустити у свій світ глядача. Гітара не змовкає, її оповідь-монолог стає голоснішою, надривнішою й обривається на найвищій ноті... Це знак, сигнал. Байлаора робить стрімкий поворот до глядацької зали, яка має стати й співбесідником, і співучасником, підносить над головою в хитросплетінні руки, ніби збирається втримати над собою небо... А далі – тільки пристрасть. Горда й рівна, немов струна, спина байлаора, чудернацько заломлені над головою руки байлаори, несподіваний, мов постріл, окрик, різкий, мов біль, поворот стану, дрібний перестук підборів, драматичний стукіт кастаньєт...

Двоє приречено дивляться у вічі одне одному, немов ведуть змагання не на життя, а на смерть. І це не ілюзія. Це справді двобій. Дійство так і називається – «Танець зі смертю»... Усе, вона перемогла його... Вона – це смерть. Та, ні ж!.. Він обдурив її... Або задобрив... Кинувши до ніг пані в білому своє болеро, рожеве, немов ілюзія, немов уранішній туман над Ріо Тінто в Андалузії... Повернувся й пішов...

Одна з таємниць фламенко – не боятися жити, вмирати й народжуватися знову.

Щоб зуміти розв'язати цю музично-геометричну теорему, та ще й з висоти театрального пташиного польоту, напевне, потрібно народитися в Андалузії. Там, де більш як два століття тому народився знаменитий і загадковий стиль фламенко. Стиль, який до сьогодні залишається ритмом життя цієї темпераментної південної іспанської провінції.

Іспанці кажуть, що фламенко в Андалузії, як червоне вино й сонячне проміння – в кожному селі свій неповторний стиль. Тут люди народжуються з цим талантом, професіонали відточують свою майстерність, майстри доводять свої навички до досконалості. Фламенко – це спів, музика й танок. У них вчуваються-проглядаються іспанські серенади, балади погоничів мулів, молитви приречених, селянські колискові, вигуки вуличних гендлярів...

Наша довідка: Фламенко - музичний, пісенний і танцювальний стилі. Як самостійне мистецтво, сформувався наприкінці XVIII століття на півдні Іспанії, в Андалузії. Включає в себе майже 50 жанрів. В останні десятиліття з'явилися змішані різновиди фламенко та інших стилів: фламенко-поп, фламенко-джаз, фламенко-рок, джипсі-румба та інші. Спів і танець супроводжуються грою на гітарі та вибиванням кастаньєтами. Танцюрист-виконавець фламенко називається «байлаором», співак – «кантаором», гітарист – «токаором», а ритм – «компасом».

Андалузія – батьківщина фламенко

Історія походження цього стилю – загадкова, як і сутність цього явища. Багато дослідників вважають, що фламенко – циганський фольклор, переплетений зі східними арабськими наспівами з присмаком візантійських та індійських традицій. Якщо вірити античним авторам, то його першовитоки давніші. На території сучасної Іспанії в III-II тисячоліттях до народження Христа існувала держава Тартесс з розвиненою писемністю й самобутньою музичною культурою. Навіть закони міста було написано у віршах. Саме там зародилася музика фламенко. На формування її великий вплив мала в II-X століттях католицька церква, точніше, її піснеспіви.

Історики знайшли зв'язок між Тартессом і древнім Крітом. Пізніше постійні траторії в Тартессі заснували фінікійці, протягнувши нитку між півднем Іспанії та Сходом планети. Цей зв'язок підтримували й картагенці, в один період з якими до іспанських берегів прибули й греки. Деякі історики стверджують, що танцівниці фламенко походять з древньої колегії жриць Венери Астарти, від таїнств яких з часом залишилося лише видовище. З початку нашої ери протягом кількох століть на території сучасної Андалузії панували араби – можливо, саме їхня культура збагатила фламенко мелодійністю пісень і м'якістю рухів рук та плечей. Витоки фламенко слід шукати і в мавританській культурі. Істотно вплинула на цей стиль і циганська музика – багато хто вважає основними носіями стилю саме іспанських циган.

У XV столітті до Іспанії з Візантії, що розпадалася, прибули цигани, розселившись по південному узбережжю країни в провінції Андалузія. За своїм звичаєм, вони стали переймати й переосмислювати місцеві музичні традиції, такі як мавританська, єврейська й власне іспанська. Тривалий час фламенко вважався «закритим мистецтвом», оскільки цигани жили ізольовано.

Тривалий час фламенко залишалося й мистецтвом низів. І зрозуміло чому.

Його носії – мусульманські маври (моріски) та євреї були переслідуваними та гнаними, цигани – неписьменними, які мали лише усну культуру. Фламенкологи ж зазвичай не мали спеціальної академічної освіти в галузях історії, музикознавства й покладалися на сумнівні першоджерела.

Дискусійним залишається й походження слова «фламенко». Блас Інфанте в книзі «Витоки фламенко та секрет канте гондо» (Origenes de los Flamencos y Secreto del Cante Jondo) стверджував, що слово походить від іспано-арабського fellahmengu, яке після мавританського владарювання означало «вигнаний селянин». Дослідник пов'язує термін з етнічними мешканцями Андалузії мусульманської віри – морісками, що асимілювалися з циганами, щоб уникнути релігійного переслідування. Інші гіпотези щодо етимології слова пов'язують його значення з Фландрією («фламенко» іспанською також означає «фламандська мова»). За однією з версій, кастильці називали так буйних васалів королівського двора Карла V, які прибули з Фландрії.

Але наприкінці XVIII століття, коли гоніння на циган припинилися, фламенко вийшло на підмостки таверн. У середині XIX-XX століть танок фламенко, поряд з гітарою і співом, нарешті здобуває індивідуальність. Його «золота епоха» хронологічно збіглася з розвитком мистецьких кав'ярень – «кафе кантанте», Танцювати тангос і севільянас стало модно не лише серед простолюдинів, а й серед заможніших станів. Саме в Севільї, центрі «окультуреного фламенко», ревно підтримували традиційність і чистоту стилю. З'являються зірки фламенко, чиї імена назавжди ввійшли в історію цього мистецтв – La Malena, La Macarrona, Gabriela Ortega,

Фламенко – це музика

Фламенко – це танець

Фламенко – це спів

Фото на згадку біля нью-йоркської афіші Flamenco Festival-2018

La Quica, Antonio el de Bilbao, El Viruta, Faico, Joaqun el Feo.

Їхні долі настільки ж яскраві й драматичні, як і мистецтво, яким вони жили.

Хуана ла Макаррона ввійшла в історію фламенко як «богиня древнього ритуалу, наповненого таємницею». Жести й вбрання перетворювали її на хвилю, вітер, квітку, птаха... Дівчинці не було ще й восьми років, але вона вже гідно могла показати свій танець перед тютюновою лавкою, на велелюдному майдані, на п'ятачку обіднього столу. А потім їй аплодував, стоячи, Париж. Після виступу 19-літньої танцівниці шах Персії, приголомшений красою видовища, вигукнув: «Граційність її танцю примусила мене на мить забути всі принади Тегерану...»

Хуана ла Макаррона впродовж багатьох років залишалася королевою в мистецтві танцю фламенко, тому що Бог дав їй усе для того необхідне: обличчя, грацію, чуттєвість... Її велика хустка й сукня до підлоги ставали її партнерами після кількох рухів на сцені. І коли Хуана ла Макаррона при темпераментних переходах робила швидкий поворот з різкою зупинкою, дозволяючи своїм ступням заплутатися в довгій сукні, то нагадувала прекрасну скульптуру, підняту на п'єдестал.

Одного вечора невеличкий на зріст, худорлявий чоловічок з'явився в знаменитому на той час андалузькому кафе «Ла Маріна» в супроводі кількох друзів, піднявся на таблао й попросив гітариста заакомпанувати йому. Його непоказна зовнішність з короткими ногами й руками не викликала жодної довіри. Гітарист подивився на нього й подумав, що це жарт, але вирішив все-таки зіграти щось жартівливе. «Ні, ви зійграйте те, що я зможу затанцювати», – попросив незнайомець. Коли він зробив лише перший подвійний крок, публіка вже почала вірити, що це танцює сам Бог. Мине небагато часу й знаменитий іспанський байлаор Антоніо ель де Більбао стане власником цього кафе-кантанте, а «Ла Маріна» ввійде в музичну історію Іспанії

У 1930-ті роки Фредеріко Гарсіа Лорка й Ля Аргентиніта, його «дорога кума», записали на грамофонні платівки 12 іспанських народних пісень, зібраних і опрацьованих поетом, драматургом і художником у фольклорних експедиціях країною. Лорка виступав акомпаніатором, Аргентиніта – виконавицею. La Argentinita, якій він присвятив поему «Плач за Ігнасіо Санчесом Міхеасом», не раз допомагала Фредеріко під час читання лекцій, виступаючи «музичною ілюстрацією». Фольклорні фламенко-постановки піднесли Аргентиніту на вершину іспанського мистецтва. Добре розуміючи важливість сценографії, вона звертається до провідних художників з проханням створити декорації для її вистав. Так, автором декорацій для «El Cafe de Chinitas» – видовища, вперше представленого нею в Нью-Йорку, став Сальвадор Далі. Це був ностальгійний спектакль з піснями на слова Лорки: Фредеріко Гарсіа Лорка на той час уже загинув, Сальвадор Далі й Аргентиніта емігрували з Іспанії. Спектакль показали в 1943 році в штаті Мічиган, потім у нью-йоркській Метрополітен-опера, й він став ще однією легендою фламенко... Свій останній спочинок La Argentinita знайшла в Нью-Йорку, в 1945 році, а на її сценічне місце прийшла її сестра Пілар Лопес, яка також створила видатні творіння «bailes de la cana».

У XIX столітті протягом трьох десятиліть яскраво світилася зоря Кармен Амаї. В 1944 році вона знялася в голівудському фільмі «Follow the boys», створеному для підтримки бойового патріотичного духу в кульмінаційний для США момент війни. У пам'яті багатьох, хто бачив той фільм, зафіксувалася маленька фігурка в чоловічому костюмі – вузьких штанях і яскравому болеро, що стрімко перетинає велелюдний майдан, буквально вилітає на підмостки й кидається у войовниче сапатеадо. Пізніше Кармен Амая скаже: «Я відчувала тоді, як у моїх жилах, розплавляючи серце, тече вогонь». Байлаора промовляла своїм танцем більше, ніж багато хто словами, – про співпереживання, гнів, відданість, кохання, свободу... Вона народилася в солом'яному бараці, її вчителями були вулиця й Провидіння. Її батьком був гітаристом, який заробляв на життя вуличними концертами, після кожного його виступу маленька Кармен йшла з капелюхом у руках по колу або підбирала монетки, які іноді кидали глядачі прямо на землю. Під час одного з таких вуличних концертів її побачив метикуватий імпресаріо одного відомого вар'єте й спорядив дівчинку до студії Іспанського театру в Барселоні. Так почалася професійна кар'єра великої танцівниці Кармен. Вона була тяжко хворою, але продовжувала твердити, що танець її лікує. Зйомки останнього фільму «Los Tarantos» навесні 1963 року були особливо важкими – потрібно було танцювати босоніж, при нестерпному холоді. «Танцюватиму доти, доки зможу встояти на ногах», – повторювала вона. Сили залишали її. Одного вечора, в серпні 1963-го, не завершивши танець, вона попросила гітариста зупинитися. Він обірвав мелодію на півноті. Тієї ж ночі великої танцівниці не стало. Після її смерті в Барселоні, на узбіччі дороги, яка перетинає жебрацький квартал Соморростро, де минуло дитинство Кармен, відкрили джерело, якому дали її ім'я.

У фламенко є своя мова, зіткана зі слів, музики й руху, й володіє нею кожен по-своєму. У традиційному фламенко жести не мають оповідного чи символічного значення – це почуття, які вирвалися з грудей і вибрали своїм інструментом не лише гітару та голос, а й пластику людського тіла, втілившись в танок, схожий на стихію вогню. У танку чітко розрізняють чоловічий і жіночий. У чоловіків – підкреслена робота ніг, швидкі ритмічні образи, створювані стукотом ступні та підборів – так зване сапатеадо. Воно передає дух боротьби, поєдинку, мужності й гордості. Жінки ж «розмовляють» мовою плавних м'яких ліній, безперервного руху рук, контрасту гнучкості з різкими акцентами стану. Цей контраст дає фламенко життя, неповторне й яскраве, як сама Іспанія. Важливі елементи образу танцівниці – сукня, довга до п'ят, прикрашена воланами (bata de cola), й іспанська шаль з довгими китицями – мантон. Її або закручують довкола стану, підкреслюючи стрункий жіночий силует, то накидають на плечі, утворюючи обриси великої, гарної, неспокійної пташки. Прообразом її стало вбрання циган. Невід'ємною частиною танцю є гра з подолом сукні.

Традиційний одяг байлаора – темні штани, широкий пояс, біла сорочка з широкими рукавами, коротка жилетка-чалеко. І, звичайно ж, кастаньєти. Іспанці кажуть, що звук кастаньєт передає ритм їхніх середець. Кастаньєти (castanetas від латинського castanea – каштан) – ударний музичний інструмент без визначеної висоти звуку – дві ввігнуті пластинки-мушлі з твердої деревини, в верхніх частинах зв'язані між собою шнурком. Але ритм частіше вибивається закаблуками (сапатеадо), пальцями (пітос), плесканням долоней (пальмас). Найчистіші форми фламенко уникають використання кастаньєт, бо вони обмежують можливість пристрасної гри кистями рук.

Для фламенко не треба багато сценічного простору – потребується простір внутрішній, простір душі, на рівні якого й відбувається дійство. Гітара, витримуючи компас (з наголосом на останньому складі) – ритмічний малюнок, створює основу мелодії, дає орієнтир співаку, танцівнику й продовжує говорити, говорити, говорити... Про що? Про вічне. Про те, на чому завжди тримався й тримається світ: про кохання, красу, відданість, зраду, мужність, мудрість, ницість, захоплення, страждання, життя і смерть... Тому що фламенко – єдине, напевне, мистецтво, де, крім назв численних стилів (севільянас, тона, солеа, сиґірія, тьєнто, танґос), які передають тонкощі й відтінки виконання, є поняття, яке передає суть цього явища – дуенде.

Дуенде – це душа фламенко, без чого це мистецтво перестає бути мистецтвом. Це внутрішній вогонь, внутрішня стихія, натхнення, які живуть усередині виконавця й допомагають донести сутність до серця іншої людини, примушуючи її співпереживати, радіти, сумувати, страждати, міркувати разом з танцюристом, співаком, музикантом.

... З висоти пташиного польоту нашої «гальорки» добре чути, як гітара прискорює свій ритм, ускладнює перебори, орнаментом переплітає мелодію й обриває акорд... Щоб продовжити звучати в душі кожного, хто вміє її слухати й чути.

Катерина Кіндрась,
Валентин Лабунський

НАСТУПНЕ ЧИСЛО «НОВОЇ ГАЗЕТИ» ВИЙДЕ 22 БЕРЕЗНЯ

SAVE THE DATE

UKRFCU.com
Ukrainian Selfreliance Federal Credit Union

ANNUAL MEETING

Saturday
March 17, 2018
10:30 am

Ukrainian Educational and Cultural Center

700 N. Cedar Rd.
Jenkintown, PA 19046
Please bring your Photo ID

NCUA

Philadelphia • Jenkintown
Trenton • Feasterville

Home Equity Line-of-Credit

Кредитна лінія під заклад хати!
До $250,000 - Жодних коштів!
На перші 6 місяців знижка
на 0.50%*

*Rates are effective Febuary 5, 2018 and are subject to change without notice. Offer is for qualified borrowers, subject to credit approval. Limited to primary owner-occupied 1-4 family residences. First or Second Lien Position, up to $250,000, with a combined Loan to Value (CLTV) of 75%. After (6) complete billing cycles at the fixed rate, the rate goes to Prime Rate + Zero (4.50 current Prime Rate). Thereafter, the rate will be set monthly, at the highest Prime Rate (as published on the last business day of each month in The Wall Street Journal Prime Rate), subject to rate floor of 3.250% and rate ceiling of 18.000%. Payments do not include applicable taxes and insurance, which, if applicable, will make your payment obligation greater. Offer is subject to change. Certain other restrictions may apply.

Ощадностеві та Пенсійні Сертифікати

6 місяців до 1.16 % APY** 12 місяців до 1.35 % APY
36 місяців до 1.79 % APY 60 місяців до 2.27 % APY

Допоможемо Вам легко перенести до нас Ваш 401K або IRA план!

**APY is annual percentage yield. Rates are effective February 5, 2018 and are subject to change without notice.

NOVA UA FEDERAL CREDIT UNION
Банківські справи по-новому!

Головний Офіс
387 Valley Road
Clifton, NJ 07013
973-471-0700

www.novafcu.com

NCUA

Botany Village
237 Dayton Avenue
Clifton, NJ 07011
Phone: 973-772-0620

АДВОКАТ
СЕРГІЙ ГОШОВСЬКИЙ

- Купівля-продаж нерухомості, бізнесу
- Імміграційне право
- Заповіти, трасти

Hoshovsky Law Firm, 347 Fifth Avenue, Suite 1009, New York, NY 10016
(212) 532-8600 (212) 532-8601 Fax: (212) 208-4509

УКРАЇНСЬКИЙ ІММІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР
PALLADA
Заснований 1992

- Грінкарти (одруження, праця, об'єднання сімей, та ін.)
- Грінкарти через працедавця (Labor Certification)
- Оформлення документів для Візового Центру (NVC)
- Оформлення документів для вигравших у лотереї DV
- Отримання дубліката виграшу у лотереї DV
- Візи нареченого або нареченої (K1)
- Робочі візи строком до шости років (H1B)
- Відновлення картки реєстрації прибуття до США (I-94)
- Продовження терміну перебування та зміна віз
- Довіреності та заяви • Апостиль • Нотаріус
- Травел паспорти для володарів грінкарт
- Натуралізація • Громадянство
- Переклади документів
- Запрошення для тимчасового візиту в США

За інформацією відносно робочих годин або для призначення Вашого візиту просимо дзвонити за номером (212) 387-8683

98 Second Avenue, #2-A, New York, NY 10003
Tel.: (212) 387-8683 • Fax: (917) 522-9587 • E-mail: pallada@comcast.net

ХОЧЕТЕ МАТИ АВТОРСЬКИЙ, СУЧАСНИЙ, НАСИЧЕНИЙ ІНФОРМАЦІЄЮ ЧАСОПИС –
ПЕРЕДПЛАТІТЬ "НОВУ ГАЗЕТУ"!

NOVAгазета
продовжує передплату

Передплатна ціна:

На рік – 90 доларів
На півроку – 50 доларів
На три місяці – 30 доларів

Виріжіть цей купон і разом з чеком або "мані-ордером" надішліть до редакції за адресою:
64-15 DIETERLE CRES., REGO PARK, NY 11374

КУПОН ПЕРЕДПЛАТИ

Прошу передплатити для мене _____
(вказати прізвище та ім'я)

"Нову газету" на _____
(вказати термін)

І надсилати за адресою _____
(вказати точну поштову адресу)

Чек ("мані-ордер") на суму _____ додається
(вказати точну суму)

«Нова газета» – український громадсько-політичний тижневик
Видається з жовтня 2008 року в Нью-Йорку
Видавець і головний редактор – **Валентин Лабунський**
Власний кореспондент у США – **Катерина Кіндрась**
Позаштатний кореспондент – **Тетяна Маккой**
Дизайн – **Наталя Цапик**

РЕКЛАМА Й ПЕРЕДПЛАТА ПРИЙМАЮТЬСЯ ЗА ТЕЛ.:
(917) 324-0359
Відповідальність за зміст рекламних матеріалів та оголошень несуть рекламодавці.
Адреса редакції: **64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374**
Електронна адреса: **vlabunsky2002@yahoo.com**
Інтернет-сторінка: **WWW.NOVAGAZETA.INFO**

Nova gazeta – the Ukrainian weekly
Established October 2008 in New York
Publisher and editor-in-chief – **Valentyn Labunsky**
Correspondent in USA – **Kateryna Kindras**
Freelance journalist – **Tetiana McCoy**
Design – **Natalia Tsapyk**

The publisher may not have the same standpoints with author of printed material. Authors of printed materials are fully responsible for the content of their commercial Ads.
Editorial Office: **64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374**
Advertising Department: **(917) 324-0359**
E-mail: **vlabunsky2002@yahoo.com**
Website: **WWW.NOVAGAZETA.INFO**
Ціна договірна

Фотогалерея «НГ»

90TH OSCARS

«ОСКАР» ЧИ ЯРМАРОК ЧЕСТОЛЮБСТВА?

Нинішній ювілейний «Оскар», як, утім, і попередні, став не тільки підбиттям підсумків кінороку, а й справжнім ярмарком честолюбства. Бо ще задовго до офіційної частини церемонії красуні в неймовірних сукнях у супроводі своїх збуджених кавалерів прибули до кінотеатру «Долбі» в Лос-Анджелесі, аби пройтися омріяною червоною доріжкою й продемонструвати папарацці й світові свої унікальні (в єдиному примірнику) шати та ювелірні (вартість деяких з них сягає мільйонів доларів) прикраси. Честолюбство цього дня явно переважало потребу творчої особистості просто поспілкуватися з колегами й бути присутнім на визначенні всесильним журі кращих кіноробіт. А журналісти дуже швидко забудуть, хто був кращим на екрані, й ще довго-довго обговорюватимуть, яка сукня була найприголомшливішою, чиї груди були найоголенішими, а діаманти – найдорожчими. Такі сутність людини – влаштовувати ярмарки честолюбства навіть там, де, здавалося б, мають домінувати творчі особистості, яким до суконь, діамантів і марноти марнот немає ніякого діла.

Фото AP

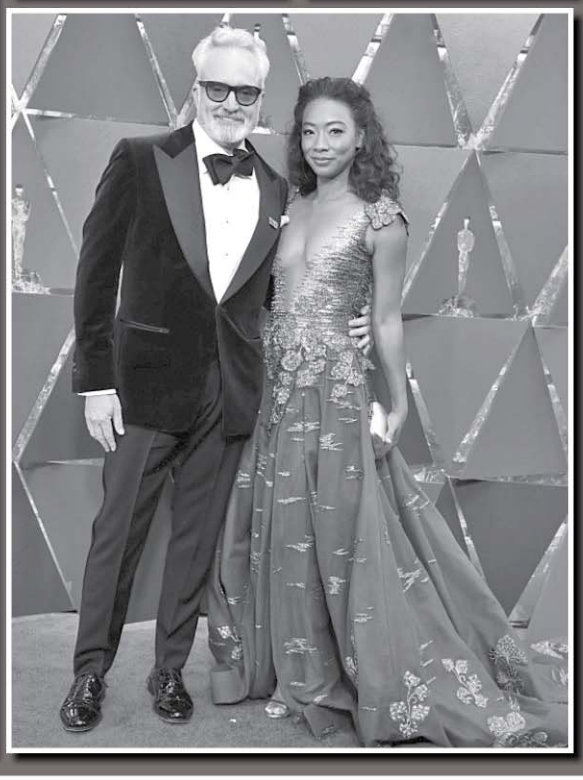

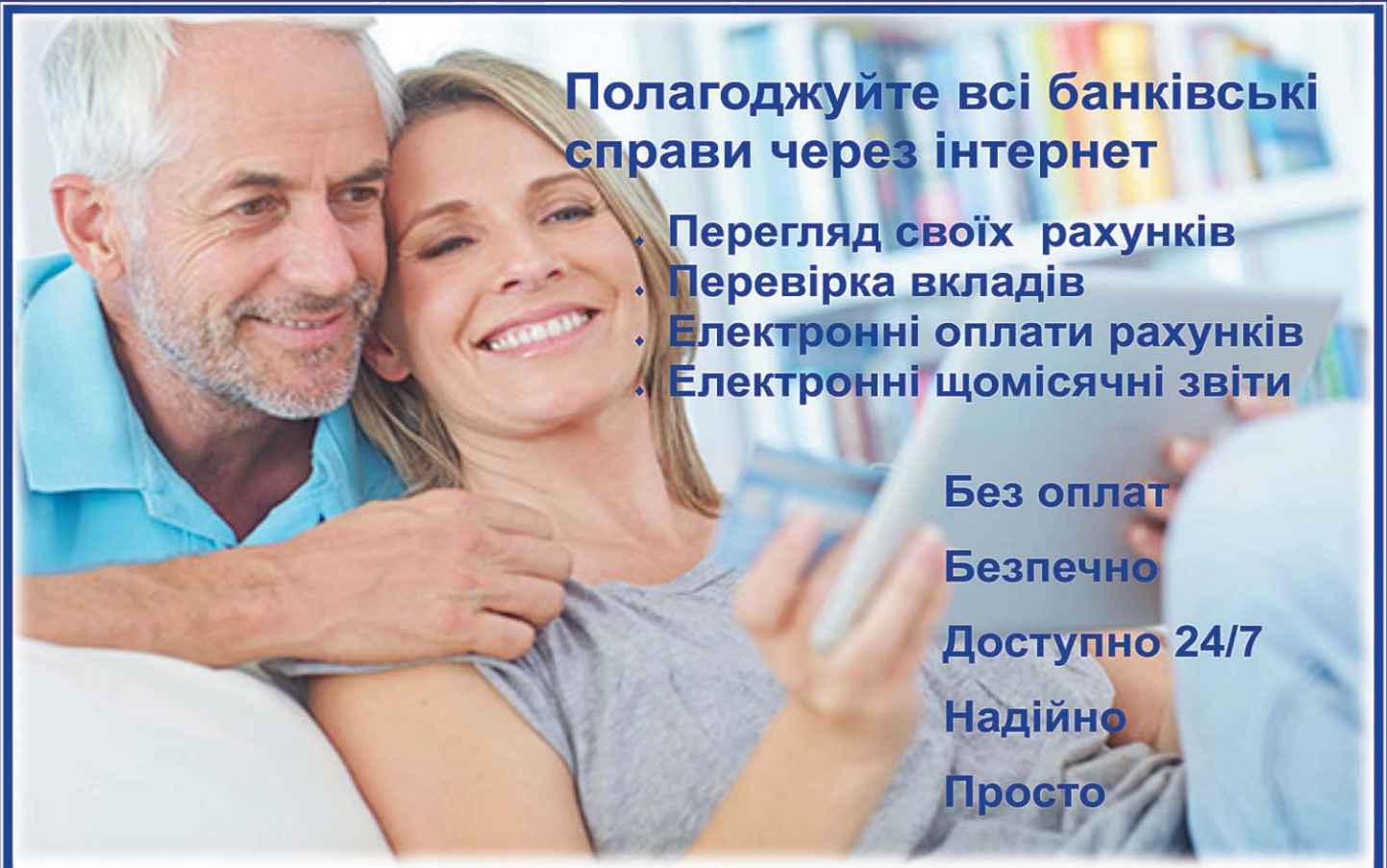

Полагоджуйте всі банківські справи через інтернет

- Перегляд своїх рахунків
- Перевірка вкладів
- Електронні оплати рахунків
- Електронні щомісячні звіти

Без оплат

Безпечно

Доступно 24/7

Надійно

Просто

www.selfrelianceny.org

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК
Федеральна Кредитова Кооператива

Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

Головне б'юро: 108 Second Avenue New York, NY 10003 Phone: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

Вигідно розташовані філії:

Kerhonkson:
6329 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel: 845.626.2938
Fax: 845.626.8636

Uniondale:
St. Vladimir Parish Center
226 Uniondale Avenue
Uniondale, NY 11553
Tel: 516.565.2393
Fax: 516.565.2097

Astoria:
32 01 31st Avenue
Astoria, NY 11106
Tel: 718.626.0506
Fax: 718.626.0458

Lindenhurst:
Holy Family Ukrainian Catholic Church
225 North 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631.867.5990
Fax: 631.867.5989

Your savings federally insured to at least $250,000 and backed by the full faith and credit of the United States Government
NCUA
National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

EQUAL HOUSING OPPORTUNITY